

ČESKÁ REPUBLIKA
**ROZSUDEK JMÉNEM
REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Šumovou ve věci
žalobce: **Matouš Bulíř,**

zastoupený advokátem Mgr. Radkem Suchým

sídlem Štítkova 233/1, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Manipulátoři.cz z.s., IČO 07815964**

sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1

zastoupená advokátem JUDr. Arturem Ostrým

sídlem Arbesovo náměstí 257/7, 150 00 Praha

o žalobu na ochranu osobnosti

takto:

- I. Žaloba s tím, aby bylo žalovanému uloženo do patnácti dnů od nabytí právní moci rozsudku písemně na adresu trvalého pobytu žalobce zaslat omluvu následujícího znění: Zapsaný spolek Manipulátoři.cz z. s. se omlouvá panu Matouši Bulířovi za výroky, jež byly spolkem Manipulátoři.cz z. s. publikovány na webových stránkách Manipulátoři.cz v člancích pod názvem Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině, Matouš Bulíř monitoring dezinformační scény a Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů. Tyto články obsahovaly deklamující lživá neověřená tvrzení dotýkající se dobré pověsti, vážnosti, jména a důstojnosti ve společnosti pana Matouše Bulíře. Spolek se tímto omlouvá za výše uvedené

články, které jsou objektivně způsobilé ohrozit vážnost, dobré jméno a pověst Matouše Bulíře, **se zamítá.**

II. Žaloba s tím, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci za zásah do cti, soukromí a důstojnosti částku ve výši 500 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku, **se zamítá.**

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 90 387 Kč k rukám zástupce žalovanému JUDr. Artura Ostrého, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 26. 6. 2023 (ve znění změny žaloby přípuštěné na jednání soudu dne 28. 4. 2025) domáhal náhrady nemajetkové újmy za zásah do osobnostních práv žalobce protiprávním jednáním žalovaného – články zveřejněnými na webových stránkách manipulatori.cz s názvy Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů ze dne 12. 6. 2020; Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině ze dne 28. 6. 2022 (v něm žalovaný reagoval na facebookový příspěvek žalobce ze dne 23. 6. 2022 s názvem „Uprchlícká vlna z Ukrajiny“, ve kterém žalobce vyjádřil své subjektivní postřehy z cesty po některých oblastech Ukrajiny v souvislosti s bojovým nasazením žalobce v právě probíhající rusko – ukrajinské válce, žalobce strávil na Ukrajině 30 dnů, z toho v prostředí bojových akcí celkem 25 dnů) a Matouš Bulíř: monitoring dezinformační scény 27. 7. 2020. Žalobce požadoval zaslání ve výroku I. uvedené omluvy a poskytnutí finančního zadostiučinění ve výši 500 000 Kč. Svůj nárok žalobce odůvodnil tím, že žalobce je veřejně známou osobností, politickým a lidskoprávním aktivistou, youtuberem, influencerem, působícím na většině sociálních sítích, publicistou a amatérským válečným reportérem. Žalovaný je dle popisu na webových stránkách www.manipulatori.cz „publicistický web, který se věnuje oblasti politického marketingu, public relations a komunikačních strategií, s přesahem do dalších společenských věd.“ Žalovaný je zapsaným spolkem, jehož předsedou je známý levicový aktivista Jan Cemper. Předmětné články žalovaného zasáhly do jeho cti a mají vůči žalobci difamační charakter. V roce 2022 i v roce 2023 se v souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině žalobce jako dobrovolník přihlásil a účastnil vojenských operací na straně ukrajinských bojovníků a českých dobrovolníků proti ruské agresi. S maximální možnou opatrností se pokoušel své zkušenosti z bojů, ale ve významné míře i z oblastí nezasažených válkou, přenést české veřejnosti, a to právě prostřednictvím sociálních sítí. Krom reportování o odvaze ochránců Ukrajiny a útrapách obyvatel zasažených válkou, se však snažil v obou svých misích zaznamenat objektivně i skutečnosti, které nekorespondovaly s oficiální doktrínou ukrajinské veřejné i vojenské správy, jakož i s oficiální interpretací událostí na Ukrajině. V těchto videopřenosech pak tedy jednak upozorňoval, že ne ve všech oblastech, kde se údajně mělo válčit, nebo měly být tyto válkou výrazně dotčeny, tomu tak skutečně bylo, dále v místech, kde se nacházel, upozorňoval na tristní stav vojenského, zejména technického vybavení ukrajinské armády, na zjevný chaos v kontrolních procesech jak ve vojenské, tak státní správě, na neutěšené poměry v ukrajinské armádě jako takové, ale i mezi zahraničními dobrovolníky (včetně těch českých) – účastníky bojových operací, ale i v zázemí probíhajícího konfliktu. Reportáže žalobce však začaly být ze zjevně politických důvodů zpochybňovány, a to zejména v mediální rovině zejména žalovaným, od kterého zkreslující a lživé informace převzala i jiná média. Újma žalobci vznikl tím, že v důsledku předmětných článků byl stažen článek se žalobcem z portálu idnes.cz. Dále byl žalobce již při své první cestě v červnu roku 2022 napadán a osočován, že na Ukrajině nebyl a že jeho reportáže jsou výplodem fantazie a jsou nepravdivé, kdy tyto výroky měly i přímý dopad na napadení žalobce českými dobrovolníky za vydatné mediální podpory některých aktivistů na sociálních sítích, a i vysoce postavených politických představitelů (věc je šetřena PČR pod sp. zn. KRPA-128032/ČJ-2023-000041). V důsledku šíření lži žalovaným se rozpoutaly proti žalobci ataky, díky kterým se dostal až do fáze akutního ohrožení života během svého

působení na Ukrajině. Označení žalobce jako lháře je zásadní, obzvláště když tyto závěry žalovaného přejímají mainstreamová média. Žalobce čelil mnoha osobním útokům a výhrůžkám na sociálních sítích a soukromých zprávách, proti kterým se bránil trestními oznámeními. Celá věc zasáhla i rodinu žalobce a jeho podnikání. Žalobce vyzval žalovaného ke splnění žalovaného plnění předžalobní výzvou ze dne 12. 12. 2022. Požadovaná materiální satisfakce se jeví přiměřenou, a to i vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný neměl potřebu se žalobci za celou dobu od výzvy do podání žaloby alespoň omluvit.

2. Žalovaný nárok žalobce zcela neuznal. Žalovaný provozuje nezávislý publicistický web, který není žádným způsobem napojený na žádnou státní instituci, ani na žádnou politickou stranu, hnutí, či jiný subjekt s politickou agendou. Pokud tak žalovaný zpochybňuje něčí reportáže, je vyloučeno, aby se tak dělo z politických důvodů, jak tvrdí žalobce. Jediným motivem žalovaného ke zpochybnění jakýchkoliv informací je snaha upozorňovat českou veřejnost na nepravdivé či zavádějící informace bez ohledu na případné politické implikace. Žalobce neuvedl konkrétní nepravdivá tvrzení, ani řádně netvrdil vznik újmy v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. Veškerá tvrzení uvedená v žalovaných článcích jsou pravdivá. Žalobce nadto jako politik a veřejně známá osoba musí snášet vyšší míru kritiky. Žalovaný upozornil na aktivitu žalobce nazvanou „Projekt 40“, v rámci které žalobce na webových stránkách uvádí, že podaná žaloba je součástí projektu, a že *„Případné finanční prostředky budou využity na pomoc těm, o kterých web Manipulátoři napsal lživý článek a nechtějí se pouštět do soudního boje z důvodu finanční náročnosti takové akce. Rád jim to z peněz Jana Cempere zaplatím“*. Účelem podané žaloby tak zjevně není odčinění zásahu do osobnostních práv žalobce. Dále žalovaný uvedl, že za svůj mediální obraz si může žalobce sám, kdy byl například pravomocně odsouzen za výtržnictví. Žalovaný o této skutečnosti informoval, nicméně nebyl jediný, kdo jednání žalobce kritizoval. Pokud jde o napadení žalobce na Ukrajině, uvedl k tomu žalovaný to, že zde chybí příčinná souvislosti s jednáním žalovaného. Nejdříve žalobce uvádí, že důvodem tohoto útoku bylo napadání a osočování žalobce z toho, že na Ukrajině nebyl. To však odporuje logice, jelikož k fyzickému útoku mělo dojít právě na Ukrajině a nemohl tak být způsoben tvrzením, že žalobce se ve skutečnosti na Ukrajině nenachází. Žádné takové tvrzení navíc v článcích žalovaného nezaznělo. Pokud žalobce útok na něj přisuzuje zpochybňování důvěryhodnosti jeho osoby, kromě toho, že u žalobce očividně existují důvodné pochybnosti o jeho důvěryhodnosti, by chtěl žalovaný poznamenat, že není jediným, kdo zpochybňoval pravdivost informací šířených žalobcem. Jak uvádí sám žalobce, mezi ním a známým českým politikem a europoslancem Tomášem Zdechovským docházelo ke konfrontacím na sociální síti Twitter (nyní X). Ten se k žalobci vyjádřil například ve svém příspěvku ze dne 14. 3. 2023, tj. den před tím, než měl být žalobce fyzicky napaden, když napsal: „Pan Matouš Bulíř tvrdí, že Ukrajinci jsou náckové. Mezitím ale stále více lidí mi posílá info, že rasista a nácek je pan Bulíř, Popírání genocidy Romů fakt slušný člověk nedělá. A prý mě vezme do první linie na Ukrajinu. Milý pane Bulíři. Ne Vy, já Vás tam vezmu.“ K příspěvku Tomáš Zdechovský připojil také několik obrázků, které mají poukazovat na údajné rasistické projevy žalobce. Pokud měly k fyzickému útoku na žalobce vést informace, které byly o něm zveřejněny, příspěvek známého europoslance zveřejněný den před samotným útokem měl na tyto události nepochybně řádově větší vliv než články z léta předešlého roku zveřejněné žalovaným. Ostatně, že měl být útok na žalobce zinscenován Tomášem Zdechovským, tvrdí prostřednictvím médií i sám žalobce, respektive jeho právní zástupce.

3. Žalovaný zároveň uplatnil námitku nedostatku pasivní legitimace, neboť žalovaný byl poskytovatelem obsahu pouze v období od 12. 10. 2021 – 28. 7. 2023 a je tak pasivně legitimován pouze k článku Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině ze dne 28. 6. 2022. V době podání žaloby žalovaný rovněž procházel dobrovolnou likvidací a nebyl majitelem ani vydavatelem webu manipulatori.cz

4. Na výzvu soudu žalobce specifikoval jednotlivá tvrzení, obsažená ve shora uvedených článcích, která měla zasáhnout do osobnosti žalobce. Jedná se o následující tvrzení:

Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika a na Facebooku šířil už řadu dezinformací.

„V novém statusu opakuje lži o tom, že na většině území Ukrajiny je bezpečno a argumentuje, že se Ukrajina vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země. Například do České republiky.“

„Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika, které se proslavilo například prodejem přepleků SPZ značek. Přeplevání SPZ je přestupkem. Především pak ovšem Matouš Bulíř čelí obžalobě za popírání a schvalování genocidy. Hrozí mu vězení od šesti měsíců do tří let. Tabule s urážlivými nápisy v areálu památníku romského koncentračního tábora v Letech lidé objevili na přelomu května a června 2018. Na případ tehdy upozornil web Romea.cz, podle kterého byl na tabulích nápis: „Památník věnovaný historicky posledním pracujícím Romům na území České republiky“.

„Matouš Bulíř je však velmi aktivní i na síti Facebook, kde si zřídil stránku. Například 7. června věnoval „všem unionistům a multikulturalistům“ tabulku mezirasových trestných činů z let 2012-2015, ze které vyplývá, že „mezirasových násilných trestných činů“ se dopustili zločinci černé pleti na bílých v mnohem větším počtu než opačně. Opravdu nechápeme, proč Matouš Bulíř operuje takto starými statistikami, když lze najít mnohem novější. Z let 2017 a 2018.“

Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika, které se proslavilo například prodejem přepleků SPZ značek. Matouš Bulíř je však velmi aktivní i na Facebooku, kde si zřídil stránku. Na jeho lži a manipulace již náš web upozorňoval. Nedávno také na jeho aktivitu upozorňoval fact-checkingový web AFP. Na Facebooku se začala šířit fotografie předsedy Pirátské strany Ivana Bartoše a místopředsedkyně Olgy Richterové, kteří drží v rukou velký transparent s nápisem Black Lives Matter. Jedná se o fotomontáž. Původní fotografie pochází z tiskové konference, kde Bartoš s Richterovou představili požadavky na lepší vládní opatření v době koronavirové krize. Obě fotografie se původně objevily 17. června 2020 právě na facebookové stránce Matouše Bulíře, předsedy nacionalistického hnutí První republika, který mimo jiné čelí obžalobě za popírání a schvalování genocidy. Bulíř sice ve svém příspěvku uvádí, že se jedná o satiru, ale stovky uživatelů fotografie převzaly a sdílí je bez komentáře či v kontextu, který je vydává za pravé. Jedná se o fotomontáž. Původní fotografie byla pořízena 28. května 2020 na tiskové konferenci Pirátů v Poslanecké sněmovně, na níž strana spolu s ODS kritizovala některá opatření vlády během koronavirové krize. Tam Bartoš s Richterovou představili některé ze svých požadavků, které prezentovali na černé tabuli, jež později posloužila jako podklad pro falešný nápis Black Lives Matter (BLM): Co se týče druhé fotografie, žádné náměstí G. Floyda na Praze 1 ani jinde v republice neexistuje, což koneckonců přiznává i Bulíř ve svém původním příspěvku. Z komentářů pod oběma zfalšovanými fotografiemi je však zřejmé, že je spousta lidí bere vážně.“

„Jak již bylo napsáno, Matouš Bulíř čelí obžalobě za popírání a schvalování genocidy. Hrozí mu vězení od šesti měsíců do tří let. Tabule s urážlivými nápisy v areálu památníku romského koncentračního tábora v Letech lidé objevili na přelomu května a června 2018. Na případ tehdy upozornil web Romea.cz, podle kterého byl na tabulích nápis: „Památník věnovaný historicky posledním pracujícím Romům na území České republiky“.

Čeští elfové také upozorňují, že jeho hnutí „My proti všem“ přímo podporuje Andrej Bobrovský, prezident Nočních vlků (nikoli českého oddělení, tím je Radkovič). Iniciativa C19 dezinfoservis zase upozorňovala, že Matěj Bulíř zveřejněné informace využívá pro vlastní politický marketing.“

5. K jednotlivým tvrzením uvedl žalovaný, že pokud jde o tvrzení, že žalobce je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika, poukazuje žalovaný na skutečnost, že žalobce byl předsedou politické strany nazvané První republika, dokonce za ni kandidoval jako lídr kandidátky v Evropských volbách v roce 2019, přičemž zkratka hnutí bylo „Národovci“. Ze sociologického slovníku je zřejmé, že nacionalista je synonymum pro slovo

národovec. Žalobci také vadí údajně odstraněný článek na iDNES.cz. Žalovaný deklaruje, že s redakcí iDNES.cz není nijak v kontaktu, věc odstranění článku nebyla se žalovaným konzultována a žalovaný s ní nemá nic společného. Žalovaný odmítá, že by vyvíjel jakýkoliv tlak na redakce, aby mazali články. Pokud jde o tvrzení žalobce, že „Ukrajina se vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země a že se o ně starají státy jako Polsko či my.“ uvádí žalovaný, že v době zveřejnění příspěvku žalobce na sociální síti Facebook bylo dle dostupných dat vnitřně vysídleno až 8 miliónů ukrajinských uprchlíků z celkového počtu 13,7 miliónu osob, které opustily v důsledku válečného konfliktu svoje domovy. Znamená to, že více než polovina ukrajinských uprchlíků (přibližně 58 %) neemigrovala do třetích zemí, ale náhradní ubytování jim bylo poskytnuto přímo na Ukrajině. Tuto informaci zveřejnil kromě jiných i portál Novinky.cz, kde v článku s názvem „Na Ukrajině je kvůli ruské invazi 8 milionů vnitřně vysídlených uprchlíků“ ze dne 10. května 2022 jeho autor Petr Jemelka odkazuje na údaje uveřejněné Mezinárodní organizací pro migraci (International Organisation for Migration) působící při OSN. Právě na tento článek také odkazoval (i prostřednictvím tzv. hypertextového odkazu) Jan Cemper ve svém článku ze dne 28. 6. 2022, v němž označil výše citované tvrzení žalobce za lživé. Pokud se jedná o článek „Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů“ informoval v něm Jan Cemper zcela v souladu se skutečností čtenáře o probíhajícím trestním řízení žalobce pro trestný čin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia. Článek byl poté, co soud uznal žalobce vinného z trestného činu výtržnictví, aktualizován také o tuto informaci. Dále ve svém článku upozorňuje Jan Cemper na to, že žalobce ve svém příspěvku na sociální síti Facebook zveřejnil starší statistiky týkající se mezirasového násilí v USA, namísto novějších statistik Ministerstva spravedlnosti (Department of Justice) USA, u nichž je zřetelná tendence zvyšování trestné činnosti páchané obyvatelstvem bílé pleti v poměru k trestné činnosti páchané obyvatelstvem tmavé pleti v USA. Jan Cemper pak ve svém článku osvětlil svým čtenářům sociologický kontext výše uvedených statistik a jimi popisovaných jevů, tj. že Afroameričané z historických důvodů patří v rámci USA v průměru k chudší části obyvatelstva, přičemž obecně platí, že trestnou činnost páchají spíše lidé z nižších sociálních vrstev, a to právě v důsledku chudoby a společenských nerovností. Nakonec zmiňuje Jan Cemper v článku ze dne 12. června 2020 další příspěvek žalobce, v němž se žalobce podivuje nad tím, že žena, která se dopustila trestného činu podpory a propagace terorismu tím, že podpořila teroristický útok spáchaný v měsitách v novozélandském městě Christchurch, byla za tento trestný čin odsouzena a potrestána a státní zástupce navíc v odvolání požaduje pro pachatelku nepodmíněný trest odnětí svobody, zatímco u jiné osoby, která měla vyzývat k vraždě prezidenta, došlo k vyhodnocení skutku jako přestupku, přičemž státní zástupce požadoval pouze peněžitý trest. Jan Cemper dává tyto události do kontextu platných norem trestního práva a srovnává trestní sazby za tyto trestné činy (přičemž v druhém případě se navíc mělo jednat o přestupek). Poukazuje tak na to, že pro trestný čin podpory a propagace terorismu stanoví trestní zákoník trestní sazby mnohem přísnější než pro trestný čin podněcování k trestnému činu a že žalobce opomenutím tohoto kontextu vykládá situaci manipulativně tak, aby podpořil svá tvrzení o tom, že právní stát je v České republice „pouhá iluze a nic víc“. Nakonec je v žalobě zmíněn také článek „Matouš Bulíř: monitoring dezinformační scény“ zveřejněný na internetových stránkách manipulatori.cz dne 27. 7. 2020. a proč. Článek vychází z příspěvku uveřejněného na portálu napravoumiru.afp.com, který se věnuje tzv. fact-checkingu, tj. ověřování veřejně šířených informací. Ten informoval o tom, že žalobce zveřejnil na své facebookové stránce dvě upravené fotografie, které se šíří mezi lidmi, přičemž někteří lidé je považují za pravdivé. Jak portál napravoumiru.afp.com, tak Jan Cemper poznamenávají, že samotný žalobce označil fotografie za fikci, resp. uvedl, že se jedná o satiru. Opět se tak jedná ze strany žalovaného o zveřejnění objektivně nezpochybnitelné informace, tj. že žalobce zveřejnil upravené fotografie, které sám označil za satiru, ale které někteří lidé neznalí kontextu dále šíří jako pravé. Nejenomže je tato informace pravdivá a žalobce ji nezpochybnuje, ale není ani způsobila žalobce dehonestovat. Z výše uvedeného vyplývá, že když Jan Cemper mluví o tom, že žalobce šíří lži a manipuluje, tato tvrzení vycházejí z konkrétních případů, kdy prokazatelně žalobce buď přímo šířil lživá

tvrzení, nebo manipuloval fakta. U výroku o manipulaci se tak jedná o legitimní hodnotící výrok, který stojí na zcela konkrétních skutečnostech, a tyto žalobce ve své žalobě nijak nerozporuje. Pokud jde o výrok o tom, že žalobce lže, lze mluvit dokonce o výroku skutkovém, protože je prokazatelné, že informace, které uváděl žalobce ve svých příspěvcích, byly nepravdivé, což plyne z důvěryhodných zdrojů, které žalovaný navrhuje provést jako důkazy. Nepravdivá jsou pak i tvrzení žalobce, že na většině Ukrajiny je bezpečno a Ukrajina nepomáhá a vlastním uprchlíkům. Dezinformačním působením žalobce jsou pak kauzy s rasistickým nápisem u památníku v Letech u Písku a přidávání falešných arabských nápisů k dopravním značkám. Pokud se jedná o pasáž o podpoře hnutí „My proti všem“, žalovaný v ní odkazuje na převzatý článek od portálu Čeští elfové (cesti-elfove.cz).

6. Žalobce k reakci žalovaného, zejména v návaznosti na likvidaci žalovaného a převod doména na spolek Faktické info z.s. uvedl následující. Žalovaný zjevně v reakci na podanou žalobu a ve snaze vyhnout se v případě úspěchu žalobce ve věci možné náhradě nemajetkové újmy, rozhodl jediným členem žalovaného Janem Cemperem o likvidaci spolku. Dle zápisu z členské schůze ze dne 1. 11. 2023 pak vyplývá, že členové spolku se usnesli, že pominuly důvody pro likvidaci. Uvedené manipulace byly pak doprovázeny osobním vyjádřením Jana Cempere na sociálních sítích a v mediálním prostoru, kdy s čitelným optimismem oznámil, že provozování webu www.manipulatori.cz, který je hlavní činností spolku Manipulátoři.cz z.s., pokračuje, nicméně veškerá činnost přešla na jiný spolek ovládaný Janem Cemperem, a sice Faktické info z.s. Zásadní informací poskytnutou žalovaným však byla ta skutečnost, že po podání žaloby byla na spolek Faktické info z.s. převedena i doména www.manipulatori.cz. Jak vyplývá z registru domén vedeného serverem www.nic.cz, spolu s likvidací žalovaného došlo i k převodu domény manipulatori.cz na spolek Faktické info z.s., a to ke dni 28. července 2023. Žalobce je přesvědčen, že všechny učiněné úkony žalovaného byly realizovány pouze a jedině s úmyslem vyhnout se případné odpovědnosti za neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce a měly tak minimalizovat zejména finanční dopad (v případě úspěchu ve věci) na žalovaného.

7. Žalovaný k otázce likvidace uvedl, že odmítá nařčení, že se žalovaný vyhýbá soudu tím, že úmyslně převedl doménu manipulatori.cz na jiný spolek. Jednoduchým nahlédnutím do spisu lze zjistit, že informace o žalobě byla zaslána 27. 7. 2023, předtím o chystané žalobě spolek nevěděl kromě předžalobní výzvy z února 2023, na kterou bylo vstřícně reagováno. Je naprosto průkazné, že návrh na likvidaci spolku byl podán 14. 7. 2023. Převedení domény tedy bylo reakcí na schválení návrhu na zahájení likvidace. Návrh pak byl vrácen zpět kvůli tomu, že spolek čelí například rozsudku ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 31 C 24 / 2021 a nemohl by se účinně bránit v odvolacím řízení. Upozornil rovněž na skutečnost, že registrátor CZ.NIC změnil držitele domény 28. 7. 2023, tedy den po doručení usnesení o žalobě. Žalovaný uvádí, že žádost na změnu držitele byla zaslána 26. 7. 2023.

8. V návaznosti na změnu držitele domény manipulatori.cz učinil žalobce změnu žaloby a návrh podle § 107a zákona č. 99/1963 Sb., aby na místo žalovaného vstoupil do řízení spolek Faktické info z.s., přičemž tyto návrhy byly pravomocně zamítnuty usnesením zdejšího soudu ze dne 5. 3. 2024, č. j. 31 C 122/2023-42 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2024, č. j. 68 Co 193/2024-61.

9. Soud vzal za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků podle § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) o tom, že na webu www.manipulatori.cz byl dne 28. 6. 2022 zveřejněn článek „Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině“; dne 27. 7. 2020 článek „Matouš Bulíř: monitoring dezinformační scény“ a dne 12. 6. 2020 článek „Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů“, a že žalobce vyzval žalovaného k omluvě a náhradě nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč výzvou ze dne 12. 12. 2022.

10. Spornými otázkami mezi účastníky byla pasivní legitimace žalovaného, pravdivost a přiměřenost konkrétních tvrzení, vznik újmy a její příčinná souvislost s jednáním žalovaného.

11. K věci byl vyslechnut žalobce, který při svém účastnickém výslechu uvedl, že žalovaný funguje jako zdroj pro klasická mainstreamová média. Česká televize často odkazovala v rámci zdroje na žalovaného, čímž tomuto webu dává vysokou relevanci. V tu chvíli, kdy se vaše jméno objeví na webu, který se zabývá manipulátory a manipulacemi, tedy lidmi, kteří záměrně mystifikují, případně lžou nebo dokonce přímo dezinformují, tak je to pro vás samozřejmě jako pro člověka problém. Žalobce odmítl, že by lhal, má pocit, že se jen znelíbil Janu Cemperovi a ten se jej snažil očernit. Na webu žalovaného se proto žalobce objevil hned několikrát. Žalobce to nejprve nechtěl řešit, ale poté, co to přerostlo až do těch rozměrů, kdy ho to začalo poškozovat, a to jak ve veřejném životě, tak do jisté míry i v tom osobním, jelikož podniká na malém městě a bohužel tyhle věci se rozkřiknou. K žalobci se doneslo, že lidé říkali, že k němu nebudou chodit, protože on je ten lhář dezinformátor, manipulátor, protože viděli nějaký odkaz na internetu. Vlastně úplně poslední kapka bylo, když po prvním návratu žalobce z Ukrajiny s ním iDnes udělalo rozhovor, který byl následně po několika dnech odstraněn, a když jsem se žalobce zajímal proč, tak jeden z důvodů, možná ten hlavní byl to, že našli zmínku o žalobci na webu Manipulátoři.cz. Z toho důvodu bylo rozhodnuto redakčně, že ten rozhovor se žalobcem o tom, co zažil, co na Ukrajině viděl, bude odstraněn.

12. Pokud jde o příspěvek na facebooku, tak v něm žalobce popsal to, co viděl. Žalobce na rozdíl od Jana Cempera na Ukrajině byl a mluvil tam s těmi lidmi. Prožil si tam své, strávil tam něco přes měsíc. Měl možnost mluvit s obyčejnými Ukrajinci. K dotazu soudu uvedl, že se jednalo o osoby, se kterými se potkal v záhytových stanicích, dvěma a dalšíma třemi v Charkově. Ukrajinu žalobce prošel celou až na frontu. Z toho vychází poznatky žalobce. V samotném článku to i na konci uvádí, že se jedná čistě o názor žalobce. Nesnažil se o to, aby to vyznělo „tohle je pravda pravdoucí, jinak to nebylo“, definuje, že se jedná o pohled a názor žalobce, podle toho, co viděl, a to, jak si to vykládá. A na to o něm napsali, že lže. Bez jakéhokoliv důkazu. A to jen kvůli tomu, že to, co žalobce zažil, nebyla oficiální pravda.

13. V těch dalších člancích žalovaný těžce vaří z vody. Např. ohledně článku, kde žalobce psal o zločinech na základě rasy ve Spojených státech. To bylo, že se to zrovna v té době řešilo. Použil tam studii, kterou dohledal, byla to rozsáhlá studie, kdy i uvedl, z jakého data ta studie pochází a opět článek Jana Cempera, který napsal zase Matouš Bulíř lže nebo manipuluje. To nebylo o tom, že by se žalobce snažil vydávat starší studii za aktuální. Ohledně toho, že žalobce šíří dezinformace, pan Jan Cemper odkazuje na vlastní články. Důkaz toho, že žalobce je součástí dezinfo scény je to, že Manipulátoři.cz toto napsali a pak tam byl odkaz na Elfy, kde ten důkaz měl spočívat v tom, že někdo z ruské strany, jestli od Nočních vlků, měl lajkovat stránku, se kterou měl žalobce něco společného. Tak měl být další důkaz toho, že žalobce spadá do nějaké dezinfo proruské scény, což samo o sobě je více než komické, když žalobce více než čtvrt roku bojoval na straně Ukrajinců.

14. Žalobce uvedl, že o člancích se dozvěděl tak, že mu je poslali lidé. Žalobce je činný na facebooku, má širokou základnu, sleduje ho necelých třicet tisíc lidí, má miliónové dosahy v rámci toho, co na facebooku píše. Žalobce si zakládá na faktičnosti, ale nikdy nevydává své názory za fakta. Žalobce uvedl, že si „na základě objektivních skutečností dělá subjektivní názor, který potom prezentuje a každý ví, že to je názor, že to není fakt“. Proto je pro něj pak reputační problém, když někdo napíše, do komentáře pod vyjádření žalobce „Bulíře neposlouchejte, on je to lhář, protože Manipulátoři.cz to píší“. Lidé pak na články odkazují jako důkazy toho, že žalobce je lhář a dezinformátor. K dotazu soudu žalobce uvedl, že se to neděje každý den ani 10x za den. Ale děje se v časovém horizontu, dříve třeba jednou za týden. Zprvu se žalobce lidem snažil vysvětlit, že to tak není nebo že úplně nemůžou věřit všemu, čemu co se tam píše. Sám žalobce začal rozebírat články manipulátoři.cz. Takto žalobce nabídl i finanční pomoc osobě Janina z Londýna, která napsala, že účet jednoho britského politika byl odstaven z důvodu jeho názorů. Jan Cemper o ní napsal, že lže, aby se následně ukázalo, že opravdu ten

účet byl z toho důvodu zrušen. K dotazu soudu, zda žalobce řešil situace mimo facebook, např. přímo se žalovaným či Janem Cemperem, žalobce uvedl, že byli v nějakém kontaktu, ale pak si ho Jan Cemper zablokoval. Poté připustil, že Jan Cemper byl tím, kdo žalobce jako první kontaktoval.

15. K tvrzením v dotčených člancích žalobce uvedl, že tvrzení „Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika“ s tímhle osobně úplně problém nemá. Jestli jste vůdčí osobností, dobře, tak fajn, zní to lichotivě. Nacionalistické, pokud nespádneme do těch konotací typu, že nacionalismus rovná se nacismus, tak za národovce se žalobce považuje. Tvrzení, že žalobce šíří dezinformace už mu pochopitelně vadí. Pokud jde o tvrzení žalobce, že na většině území Ukrajiny je bezpečno a Ukrajina se vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země, například do České republiky, tak to žalobce zažil osobně nebo to má zprostředkovaně od lidí. Od některých Ukrajinců samozřejmě přes tlumočnicka. Žalobce procestoval Ukrajinu a za celou dobu vám vlastně nehrozí, minimálně do jedné poloviny Ukrajiny, žádné nebezpečí. Žalobce měl možnost toto prodiskutovat s reportérem České televize, který přiznal, že oni tu situaci zhoršují, aby přiměli lidi té Ukrajině pomoci. Opravdu ta Ukrajina byla víceméně bezpečná. Ukrajinu lze rozdělit na jakýsi pomyslný západ a východ, kde to jsou rozdílné země. Západ, tam žijí jako by se jich ta válka netýkala, východ Ukrajiny, to je totální armagedon. K otázce vnitřního přesunu obyvatel žalobce uvedl, že lidé si stěžovali, že na ně vláda kašle. Byl tam i jeden český dobrovolník, který vozil potraviny po Charkově, který sám vlastně říkal ty svoje zážitky s těmi lidmi, kdy on říkal, kdyby my jsme jim ty potraviny nevozili, že i Červený kříž, celá ukrajinská vláda v té době se na ty lidi vykašlala. Tam nic nejezdilo, žádná pomoc nebo pokud, tak nějaká minimální, že to opravdu třeba záviselo na něm, kdy on tam držel při životě desítky, desítky rodin. Podle žalobce se v Evropské unii, v České republice prezentovalo něco, co bohužel na Ukrajině nebyla pravda. Což se ukázalo, když šlo o peníze o zbraně pro Ukrajinu, většina těch věcí se k nim reálně nedostala, že to bylo jenom papírově, že tady se přislíbilo, jakože to dodají, a to, co jim přišlo, bylo z velké části bohužel určené k opravě. A takových věcí, tady se něco tvrdí, jako že to je oficiální fakt a kdo říká opak je proruský dezolát, to je bohužel realita. Lidé se žalobcem sdíleli své pocity. Je nikam nepřesídlil. Oni tam bojovali o holý život, civilisti. O ty se nikdo nestaral.

16. K prodeji přelepů SPZ značek žalobce uvedl, že to je Projekt 12, kdy se dlouhodobě věnuje tomu, aby lidé měli možnost vyjádřit svůj názor proti Evropské unii tím, že si přelepí logo Evropské unie na své SPZ. Jan Cimper uváděl, že se tím lidé dopouští protiprávního jednání, že vlastně je to přestupek, a dokonce pomalu trestný čin. Soud rozhodl už před minimálně měsícem nebo dvěma, že se nejedná ani o přestupek. Pokud jde o koláž Pirátů, tak tam šlo o přiznanou koláž žalobce. Sám Jan Cemper to v tom článku uvádí, že někdo jiný tu žalobcovu koláž zneužil. Žalobce si dobíral Piráty tak jak to dělají třeba Novinky.cz apod. A došlo k tomu, že lidé nesdíleli příspěvek žalobce s tím kontextem, ale prostě vzali tu fotografii, a potom to prostě začalo žít svým způsobem. Pokud jde o tvrzení „Matouš Bulíř čelí obžalobě v popírání a schvalování genocidy, hrozí mu vězení od šesti měsíců do tří let za bolest urážlivými nápisy v areálu památníku romského koncentračního tábora v Letech, lidé objevili na přelomu května a června 2018“ k tomu žalobce uvedl, že soud přehodnotil ten skutek jako takový. V důsledku to bylo vyhodnoceno jako výtržnost. Kdy soud konstatoval, že to s popíráním holokaustu či jakýmkoli jeho velebením to nemělo nikdy absolutně nic společného. Žalobce však připustil, že předmětné obžalobě v minulosti čelil, a že řízení skončilo odsouzením pro výtržnost. Konečně se žalobce vyjádřil i k tvrzení „Čeští Elfové také upozorňují, že jeho hnutí je proti všem, přímo podporuje Andrej Bobrovský, prezident Nočních vlků, iniciativa C19 Z-servis zas upozorňovala, že Matěj Bulíř zveřejněné informace využíval pro vlastní politický marketing“. K iniciativě My proti všem uvedl žalobce, že je to spolek žalobce, který se zabývá podporou nadnárodní identity v rámci různé symboliky a celkově dřív se psaly i články o různých výročích a podobných věcí. Je to v podstatě facebooková stránka. Žalobce vůbec neví, kdo to je Andrej Bobrovský. V té době asi neznal ani Noční vlky. Když se pídil o tom, jaká měla být ta podpora, tak se tenkrát dostal k tomu, že mělo jít o like nějakého příspěvku.

17.K dotazu soudu, zda se na facebooku žalobce objevují výhrůžky uvedl, že jestli se objevila nějaká výhrůžka konkrétně ohledně něčeho, co by mohl spojit s články Manipulátoři.cz, to si nedovolí říct. Ale objevily se nehezké komentáře, kdy vám někdo nadává do dezolátů a odkazuje právě na Manipulátoři.cz, tak to zaznamenal. To že by vyloženě někdo vyhrožoval nějakou fyzickou újmou, to nemůže dát přímo do této souvislosti. Komentářů pod příspěvky žalobce jsou vyšší stovky. Že by to někdo psal žalobci do soukromých zpráv, to se stalo asi jednou maximálně dvakrát.

18. Žalobce uvedl, že podniká v oblasti speciálních potravin. Doneslo se mu, asi ve dvou či třech případech, že se zákazníci odkazovali na to, že se žalobcem jako majitelem mají problém, protože četli, že Manipulátoři.cz o žalobci píše nehezké věci. Žalobce připustil, že je zároveň obklopen svojí vlastní sociální bublinou, kdy samozřejmě je obklopen lidmi, kteří za ním stojí. Takže v rámci přátel, samozřejmě, je vůči žalobci podpora. Problém je u lidí, kteří žalobce neznají.

19. K napadení žalobce na Ukrajině vypověděl žalobce, že k tomu došlo v roce 2023. Žalobce nebyl na Ukrajině inkognito, ale lidi nevěděli, že je známá osoba. Řešilo se před žalobcem spousta věcí, které ti lidé, nebyli to Češi, nechtěli, aby se to dostaly ven. Žalobce tenkrát dělal jedno z mnoha videí z Ukrajiny, kde přímo Jana Cemepera zmínil, protože byl žalobce naštvaný nad těmi poměry, které tam panují. K napadení žalobce pak došlo na východě Ukrajiny, a tím důvodem mělo být, že je proruský dezinformátor. I v rámci kontextu toho, že nebo co se objevilo na Manipulátorech.cz, kteří vlastně jako první začali rozjíždět tu linku toho, že byť žalobce bojoval nebo posléze znovu bojoval na Ukrajině, tak lže o Ukrajině a má s Ukrajinou nějaký problém. Lidé, co žalobce napadli byli částečně Češi. K dotazu soudu, zda žalobce podal trestní oznámení na pana Zdechovského žalobce nejprve uvedl, že neví, co soud myslí. Posléze uvedl, že podal civilní žalobu, a poté, že tedy i trestní oznámení. Bylo to z důvodu podněcování a následně i schvalování trestného činu – napadení žalobce. Zdechovský byl tím, kdo to inicioval jako takové, on tvrdil, že neví, kdo žalobce je, ale oni se znali, přičemž pak v nějakém svém postu se odvolával na Manipulátoři.cz. Zdechovský tvrdil, že Bulíř je lhář, že Bulíř na žádné Ukrajině není, že točí videa někde jinde, na zahradě a pak vlastně začal jakoby „rozkrývat“ to jaký je Matouš Bulíř strašný člověk a jeden z těch důkazů byl odkaz nebo screen na ten článek nebo ta lež o té Ukrajině na Manipulátoři.cz. O napadení byl pořízen záznam, který se šířil sítěmi. Po samotném napadení začala totální smršť článků od různých médií, CNN Prima, možná opět iDnes apod., kteří žalobce překlopili z člověka, který nasazuje život za Ukrajinu, a bojoval za něco, v co věřil, a udělali z něj absolutního proruského dezinformátora jenom z toho důvodu, že si dovolil říkat to, co skutečně na Ukrajině viděl. Žalobce se bál o sebe, i o svoji rodinu, lidé mu vyhrožovali smrtí. Později uvedl, že matka se to ale nedozvěděla. Žalobce navštěvoval, psychiatra, a byl na antidepresivech.

20. Pokud jde o článek iDNES byl jen popisem toho, co žalobce při své první cestě zažil. Jeho zážitky, jak se tam dostal, co tam dělal, co viděl. Nic politického, jakkoliv ideologicky podbarveného, prostě opravdu obyčejný rozhovor s člověkem, který něco zažil. Pak došlo ke smazání a když se žalobce dotazoval toho redaktora, který ten rozhovor dělal, co bylo důvodem nebo proč došlo k tomu smazání, tak ten uvedl důvod, že došlo k poznatkům, že Manipulátoři.cz žalobce označili za závadovou osobu, takže bylo redakcí, jeho nadřízenými rozhodnuto, že ten článek bude odstraněn. To byla pro žalobce poslední kapka, kdy si řekl, že dokud mu to nezasahovalo nějak tragicky do života, kdy si ještě člověk mohl říct, dobře, tak ke mně přestanou chodit tři čtyři lidi, dobře, taky mne na facebooku nebudou mít rádi, dobře, dalo se s tím žít, vás to mrzí, šťve vás to, protože vaše pověst je to asi to jediné, co na těch sociálních sítích máte, ale ve chvíli, kdy i zjistíte, že s tou informací, že jste lhář, se pracuje oficiálně, zcela oficiálně jste v mainstreamu označen za lháře nebo za závadovou osobu, protože Manipulátoři.cz to píšou, tak to už byla opravdu konečná.

21.Na dotaz soudu, zda je žalobce politik, uvedl, že určitě ne, pouze se zabývá politickými tématy, ale jako volič. K dotazu, jaké je tedy spojení žalobce se stranou První republika uvedl,

že to bylo hnutí založené jako pokus či projekt. Žalobce se věnuje tomu, že dělá projekty. Má jich na svém kontě už několik desítek, a vlastně hnutí Republika byl jeden z těch projektů, kdy to byla nejsnazší možnost, jak se účastnit euro voleb a vlastně vyzkoušet si ten samotný průběh politické kampaně a projít si tím vším jako určitou zajímavost, kdy samozřejmě to akcentovalo na to, kde byl pokus, že pokud by se podařilo získat, tuším jedno procento, tak za to už jsou finanční benefity, které, pokud by toto podařilo získat, tak ty peníze použije na dobročinné účely. Žalobce připustil, že hnutí založil on, a že za něj v evropských volbách kandidoval. V evropských volbách se neuspělo a tím tento projekt skončil. Kampaň žalobce nevedl. Na dotazy soudu posléze uvedl, že pokud se za kampaň nepovažuje to, že píšete nějaké komentáře na facebook, tak ne. Pokud kampaň znamená, že někde vystupujete, tak určitě ne. Nikdy žalobce nevystupoval ve smyslu toho, že by chodil někam na náměstí, maximálně se účastnil rozhovorů, které byly dané pro ty jednotlivé strany, ale to bylo účelem. Projít si tím kolečkem a zkusit si to, když vás pozvou do televize, tak zkusit si to i v tomhle, tomhle ohledu. Žalobce připustil, že dal rozhovor pro ČT a Český rozhlas.

22. K webovým stránkám, kde žalobce popisuje ději tohoto soudního řízení pod označením Projekt 40 žalobce uvedl, že je to stránka na webu žalobce, kde se jenom popisuje, co se v rámci toho procesu děje. Píše se tam, co aktuálně proběhlo, kdy bude případně další soudní stání plus, a je tam uvedeno, že jakékoliv prostředky, které by žalobce vysoudil, nechá pro lidi, pokud by se někdo chtěl soudit s osobou nebo resp. s Manipulatori.cz, které vede Jan Cemper.

23. *K otázce věrohodnosti výpovědi žalobce soud uvádí, že byl velký rozdíl mezi částí, ve které se žalobce k věci vyjadřoval spontánně, zjevně dle přípravy, kdy vypovídal emotivně, konkrétně a ke všem okolnostem; a druhou částí výpovědi, zejména k dotazům soudu. Na ty již žalobce vypovídal pomaleji, s rozmyslem, často nekonkrétně nebo netušil, o co se jedná, kdy však projekt 40 i kauzy kolem žalobce jsou u nepochybně známy. Žalobce nejprve uvedl, že není politikem, poté uvedl, že založil politické hnutí, které kandidovalo ve volbách a sám za něj kandidoval. Vyňbavě odpovídal i na otázky ohledně napadení na Ukrajině, kdy až k opakovanému a upřesňujícímu dotazu uvedl, že trestní oznámení skutečně podal na europoslance Zdechovského, kterého z útoku vinil. Do výpovědi žalobce pak zasahovala veřejnost i právní zástupce.*

24. K věci byl vyslechnut zástupce žalovaného, který při svém účastnickém výslechu uvedl, že projekt Manipulatori.cz vznikl někdy v roce 2014 jako dobrovolnický projekt. Jan Cemper se přidal v roce 2016 na pozvání Petra Nutila, abych tam vnesl novinářskou praxi. Později kolem roku 2021 vznikl spolek. Zabývá se mediální gramotností na straně jedné, to znamená, jak lidi si můžou ověřovat fakta, potom na straně druhé se zabývá faktickými tvrzeními. Statusy, kterými se žalovaný zabývá, tak mají nějaké principy. Musejí mít více jak 500 sdílení a druhá věc, jestli ta daná osoba je nějak veřejně známá. Podmínky v případě článků o panu žalobci byly splněny. Žalobce kandidoval do voleb, byl známou osobou, a byla tam splněna nějaká ta gravita, to znamená velké množství sdílení těch statusů jako faktická informace. Ve všech případech se shodli v týmu, že ty statusy žalobce byly vlastně publikované jako faktická informace.

25. Například o té Ukrajině je hnedka v úvodu věta o tom, že na základě nějakých faktických tvrzení. Nikoliv „žalobce si myslí“. Z toho důvodu to Jan Cemper nepublikoval jako komentář. Nicméně i tehdy měl autor článku snahu pana žalobce kontaktovat, jestli náhodou by to nechtěl jako přeformulovat, aby bylo jasné, že se jedná o komentář. Jan Cemper se ho chtěl zeptat, zda na těch informacích v tom statusu trvá a předložil mu i odkazy. To, že média, relevantní organizace, monitorující situaci hovoří jinak, a zdali by to třeba nechtěl buď smazat nebo přeformulovat nějakým způsobem, minimálně, aby bylo zřejmé, že se jedná skutečně o jeho komentář, jeho jako status a nejedná se o faktickou informaci. Protože tam hnedka z úvodu je, že on se snaží deklarovat nebo na základě toho jsou jasné fakta, myslím slovo konstatovat. Konstatuje někdo něco na základě nějakých faktů. Když někdo jako

publikuje nějaký osobní komentář, tak ten nefunguje, já konstatuji, ale já si myslím, že je to tak nebo tak. Žalobce na to nereagoval. Žalobce jinak nijak osobně nezná, nikdy se osobně neviděli, Jan Cemper nemá důvod proti němu cokoli psát. Odpověď žalobce přišla až po podání žaloby, to bylo obtěžující. Když už někdo podá nějakou žalobu, a teď se snaží jako něco psát, tak pana žalobce skutečně bloknul.

26. Dosah článků Jana Cempere byl minimální. Byla to nějaká součást diskuse, v roce 2022 agrese proti Ukrajině. Články nevyvolaly velkou reakci ze strany médií. Zástupce žalovaného odmítl, že by kontaktoval, či byl kontaktován redaktorem iDnes. Ten status byl v červnu 2022, tak to bylo velmi sledované téma, a proto se tím zabývali. Na příspěvek žalobce byl upozorněn čtenáři. Většinou nějaký čtenář poslal tipy plus mají aplikace na monitoring, na zásahy. V tu dobu to mělo asi 860 sdílení, a byly tak splněny podmínky. Ten zásah mohl být asi 40-80 000 lidí. Proto se tím začali zabývat. Použili zdroje, zprávu mezinárodní organizace pro migraci. Byly tam další odkazy, například o panu Bulířovi. Zpráva z České televize o přesídlování lidí z východu Ukrajiny na západ. Byla tam další zpráva z médií o tom, že ti vojáci skutečně pomáhají, pomáhají jako ty lidi z toho východu Ukrajiny na ten západ nějakým způsobem přesouvat, pomáhat těm lidem a obránci v rámci té Ukrajiny. Z textů zprávy mezinárodní organizace skutečně vyšlo, že drtivá většina těch lidí je vysídlena uvnitř té země a jen malé procento nebo menší počet míří do zahraničí. A na základě toho publikovali ten článek. Jan Cemper to i konzultoval s Romanem Mácou, který na Ukrajinu taky jezdí. Účelem článku ze dne 28. 6. 2022 bylo zveřejnit opačný pohled a my určitě netvrdíme, že jediný to, co jako tvrdíme my, jsme jako jediní nositelé pravdy, a Bulíř na sociálních sítích něco tvrdí, ale že relevantní data ukazují něco jiného.
27. Články jsou vždy průběžně aktualizovány, tak tomu bylo i s hnutím První republika. V té době První republika bylo hnutí, které kandidovalo do evropských voleb, žalobce byl lídrem té kandidátky, byl mediálně známý jako politik, v té době a potom, co hnutí První republika skončilo, tak jako aktualizaci uvedli, že hnutí První republika neexistuje. Totéž bylo u toho soudu pana žalobce, kdy byl původně souzený za to zpochybňování, tak pak tam doplňovali, že to bylo řešené jenom jako výtržnictví. Nicméně i to třeba bylo jakoby důkaz, že on už v těch médiích se nějakou dobu objevoval. Že o tom jeho případu soudu vlastně informovali jiná média, že tam dal nějakou desku Památník v Letech u Písku, že to byli jediní Romové nebo cikáni, kteří pracovali. To samo o sobě je dezinformace.
28. Pokud jde o to přelepování značek, tak v té době bylo považováno renomovanými automobilovými weby za přestupek. V té době tam skutečně existovaly nějaké odkazy, na ty automobilové weby, který před takovým jednáním skutečně varovaly. Ta koláž, ta měla nějak poškozovat Českou pirátskou stranu, vkládat jim slova do úst, které neřekli. Ohledně migrace. V článku bylo jasně uvedeno, že autorem je Matouš Bulíř, ale že ta koláž se pak šíří i jinou formou a šíří ho jiní lidé. Pokud jde o tabulku těch mezirasových trestných činů, tak ačkoli článek nebo status žalobce, vzniknul v roce 2021, tak odkazoval na starý informace, někdy z roku 2014 a relevantním odkazem se informovali na statistiky novější. Proč se opírat o staré statistiky, když jsou veřejně dostupná novější data. Pokud jde o podporu žalobce Bobrovským, vyšel Jan Cemper z informací Českých Elfů, kde jsou i uvedeni jako zdroj. Jan Cemper to ověřoval u Bohumila Kartouze - mluvčího Českých Elfů. Organizace Čeští Elfové je relevantní organizací, která se věnuje taky nějaké mediální gramotnosti a monitoringu sítí. Dále informace z dobrovolnické organizace C19- dezinfo servis.
29. Zástupce žalovaného odmítl, že by byl v kontaktu s poslancem Zdechovským. Žalovaný je nezávislé sdružení, jsou placeni z fondů drobných dárců a snaží se od těch politiků, od politických tlaků, držet stranou. Pokud jde o napadení pana žalobce, tak to Jan Cemper zaznamenal. V článku se k tomu jinak nevyjadřoval. Samozřejmě z osobního hlediska je mu to samozřejmě ohromně líto, že k něčemu takovému vůbec dochází, ale určitě k tomu nikoho nepobízeli nebo byli nějak aktivní. A zároveň teda určitě žalobce nikde neoznačovali jako proruského nebo něco podobného. Útok nekomentovali ani poté.

30. Ke vzhledu článků uvedl zástupce žalovaného, že u drtivé většiny článků je zveřejněn přeškrtnutý screen shot toho daného původního statusu, a to z toho důvodu, aby se nešířil dál. Přeškrtnutí je pak proto, aby bylo vidět, že článek je reakcí. Pokud jde o označení článku jako lež, tak ano, v tom příspěvku žalobce byly nějaké argumenty, které jako lež považovali. Uvedli k tomu relevantní fakta. Takže na tom, že ten status považujeme za faktický, ale fakticky nepřesný, tak na tom žalovaný trvá. Dezinformace je pak nepravdivá informace, de facto. To znamená informace, která se ukáže na základě faktických informací jako nepravdivá.
31. K procesu likvidace zástupce žalovaného uvedl, že důvodem bylo to, že vznikl i spolek Faktický info z. s., velmi podobný, který převzal po dohodě se všemi členy vydavatelství toho webu manipulatori.cz. Žalovaný má stejnou činnost jako to Faktický info. Není nutné mít dva spolky, řešili to možná šetrně nebo možná nešikovně likvidací. Momentálně ta situace je taková, že tu likvidaci vzali zpět a probíhá proces fúze mezi těma oběma spolky tak, aby zbytečně v rejstříku nebyly zapsané dva spolky, ale byl zapsán jeden. Takže už má stejný sídlo, Faktický info z. s. i Manipulátoři z. s., má stejné členy a dochází tam k fúzi mezitím. Aby se i odbourala administrativní zátěž. K prepisu držitele domény došlo na základě dohody členů, že vydavatelem Manipulátoři.cz bude spolek Faktický info z. s. Bylo to v létě 2023 na základě členské schůze. Ve spolku Manipulátoři jsou oficiálně zapsaní tři členové a spolupracují s dalšími asi 8 osobami, takže dohromady je v týmu zhruba 11 lidí.
32. *K otázce věrohodnosti výpovědi zástupce žalovaného soud uvádí, že ji hodnotí jako věrohodnou, s výhradou skutečnosti, že výpovědní hodnotu účastnické výpovědi nutno brát spíše jako podporu provedeného listinného dokazování nikoliv jako hlavní pramen skutkových okolností. Výpověď zástupce žalovaného nicméně nijak nevybočila z tvrzení žalovaného, ani nebyla v protikladu se založenými listinami. Jan Cemper vypovídal konzistentně, a to včetně dotazů soudu a stran, přičemž své stanovisko k věci nijak neměnil. Na některé pasáže výpovědi nutno nahlížet optikou toho, že zástupce žalovaného je rovněž autorem všech napadených článků.*
33. Z listinných důkazů soud učinil tato skutková zjištění:
34. Z článku „*Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů*“ zveřejněného dne 12. 6. 2020 Janem Cemperem na webových stránkách manipulatori.cz plyne, že článek je uvozen obrázkem tabulky mezirasových násilných trestných činů za období od 2012-2015 zveřejněné žalobcem a přidaným textem „stará informace“. Tabulka ukazuje počty trestných činů spáchaných „bílou populací“, „černou populací“ a „hispánskou populací“. V textu samotného článku je pak uvedeno, že Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika, které se proslavilo například prodejem přelepků SPZ značek. Přelepování SPZ je přestupkem (zde je odkaz na článek z webu manipulatori.cz týkající se prodeje samolepek). Především pak ovšem Matouš Bulíř čelí obžalobě za popírání a schvalování genocidy (odkaz na článek Novinky.cz týkající se obžaloby). Hrozí mu vězení od šesti měsíců do tří let. Tabule s urážlivými nápisy v areálu památníku romského koncentračního tábora v Letech lidé objevili na přelomu května a června 2018. Na případ tehdy upozornil web Romea.cz, podle kterého byl na tabulích nápis: „*Památník věnovaný historicky posledním pracujícím Romům na území České republiky*“. Matouš Bulíř je však velmi aktivní i na Facebooku, kde si zřídil stránku (odkaz na facebookovou stránku Nic nez narod). Například 7. června věnoval „*všem unionistům a multikulturalistům*“ tabulku mezirasových trestných činů z let 2012-2015, ze které vyplývá, že „*mezirasových násilných trestných činů*“ se dopustili zločinci černé pleti na bílých v mnohem větším počtu než opačně (je zde odkaz na původní příspěvek). Opravdu nechápeme, proč Matouš Bulíř operuje takto starými statistikami, když lze najít mnohem novější. Z let 2017 a 2018 (zde je odkaz na nové statistiky za roky 2014-2018, které se nacházejí i v samotném článku). Tyto statistiky se však Matouši Bulířovi evidentně nehodí „do krámu“. Ze statistik se totiž dozvíme například to, že počet násilných trestných činů spáchaných bílým etnikem totiž meziročně poslední roky

prudce rostl. Naopak klesal počet trestných činů spáchaných “černým” etnikem. Celá věc má samozřejmě i sociologický aspekt. Drtivá většina těchto činů nemá rasový nebo etnický důvod, ale majetkový. Faktem je, že Afroameričané pochází průměrně z chudších poměrů. I bez spekulací nad důvodem je fakt, že kdekoliv na světě se majetkových trestných činů dopuští více chudší obyvatelstvo. Bez rozdílu rasy, náboženského přesvědčení, etnicity. Chudší obyvatelstvo zkrátka páchá kriminalitu častěji. Matouš Bulíř obecně rád filozofuje i na Facebooku. 2. června zase napsal, že *„právní stát, ve kterém údajně žijeme, je jen pouhá iluze a nic víc.“* Narážel prý na to, že *„obyčejná žena se vyjádří k události, která se stala tisíce km daleko a je odsouzena za trestný čin schvalování teroristického útoku, přičemž státní zástupce se neváhá odvolat a požadovat místo trestu podmíněného, trest nepodmíněný, tedy trest vězení. Komunální politik za ODS vyzývá k vraždě PREZIDENTA REPUBLIKY a soud to vyhodnotí jako přestupek, přičemž i zde se státní zástupce odvolal, protože by rád mimo to pro politika i pokutu 30 000 Kč.“* K tomu je v článku uvedeno, že právní stát se pozná tak, že dodržuje zákony. Speciální zákon, který by chránil prezidenta republiky před urážkami neexistuje, byl zrušen přímo na návrh prezidenta Václava Havla. Faktem je, že trestný čin § 312e Podpora a propagace terorismu je dle právního řádu závažnějším činem jak § 364 Podněcování k trestnému činu. Zatímco za první trestní čin může být pachatel odsouzen až na 10 let, v případě druhého jen maximálně dva roky. Matouš Bulíř totiž zapomněl napsat, že žena statutem podpořila spáchaný teroristický útok ve dvou mešitách v Christchurch, kde zastřelil loni v březnu pravicový extremistu Brenton Tarrant pět desítek mužů, žen i dětí. Pelikánová podle státního zástupce Martina Bílého na svém facebookovém profilu napsala o teroristickém útoku na mešity na Novém Zélandu: *„Tak tohle je velký frajer, kéž by nás takových bylo víc, když s těma sviněma muslimskými vládami nic nedělají a ještě jim ustupují.“* Dodala, že muži děkuje za jeho odvahu. Závěrem článku jsou uvedeny dvě aktualizace. AKTUALIZACE 4. ÚNORA 2023: V článku máme uvedeno, že Matouš Bulíř je souzen za popírání genocidy. Nejvyšší soud odmítl dovolání (zde odkaz na článek ČT 24) Matouše Bulíře odsouzených k podmíněným trestům za umístění protiromských nápisů u památníku v Letech Okresní soud původně odsoudil Matouše Bulíře a Pavla Kozáka za trestný čin popírání a schvalování genocidy, krajský soud ale čin následně přehodnotil na výtržnictví a tresty jim zmírnil. Tento verdikt nyní platí – trest sedmi a pěti měsíců vězení podmíněně odložených na zkušební dobu jednoho a půl roku. Aktualizace 11. března 2023: Činnost hnutí První republika byla pozastavena na základě rozhodnutí soudu. Hnutí nedodalo zprávy o hospodaření.

35. Z článku *„Monitoring dezinformační scény: Matouš Bulíř“* zveřejněného dne 27. 7. 2020 Janem Cemperem na webových stránkách manipulatori.cz plyne, že článek je uvozen obrázkem žalobce před bílým vozidlem, na kterém je nápis White Lives Matter a popisem I na našich životech záleží – Matouš Bulíř. Text článku uvádí: Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika, které se proslavilo například prodejem přelepů SPZ značek. Matouš Bulíř je však velmi aktivní i na Facebooku, kde si zřídil stránku (odkaz na facebookovou stránku Nic nez narod). Na jeho lži a manipulace již náš web upozorňoval (odkaz na článek Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů). Nedávno také na jeho aktivitu upozorňoval factcheckingový web AFP (odkaz na článek týkající se koláže). Na Facebooku se začala šířit fotografie předsedy Pirátské strany Ivana Bartoše a místopředsedkyně Olgy Richterové, kteří drží v rukou velký transparent s nápisem Black Lives Matter. Jedná se o fotomontáž. Původní fotografie pochází z tiskové konference, kde Bartoš s Richterovou představili požadavky na lepší vládní opatření v době koronavirové krize. Obě fotografie se původně objevily 17. června 2020 právě na facebookové stránce Matouše Bulíře, předsedy nacionalistického hnutí První republika, který mimo jiné čelí obžalobě za popírání a schvalování genocidy (odkaz na článek iDNES.cz). Bulíř sice ve svém příspěvku uvádí, že se jedná o satiru, ale stovky uživatelů fotografie převzaly a sdílí je bez komentáře či v kontextu, který je vydává za pravé. Jedná se o fotomontáž. Původní fotografie byla pořízena 28. května 2020 na tiskové konferenci Pirátů v Poslanecké

sněmovně, na níž strana spolu s ODS kritizovala některá opatření vlády během koronavirové krize. Tam Bartoš s Richterovou představili některé ze svých požadavků, které prezentovali na černé tabuli, jež později posloužila jako podklad pro falešný nápis Black Lives Matter (BLM). Následují fotografie, kde Bartoš s Richterovou drží transparent s textem „domácí úkoly pro vládu“. Co se týče druhé fotografie, žádné náměstí G. Floyda na Praze 1 ani jinde v republice neexistuje, což koneckonců přiznává i Bulír ve svém původním příspěvku. Z komentářů pod oběma zfalšovanými fotografiemi je však zřejmé, že je spousta lidí bere vážně. Jak již bylo napsáno, Matouš Bulír čelí obžalobě za popírání a schvalování genocidy (odkaz na článek Novinky). Hrozí mu vězení od šesti měsíců do tří let. Tabule s urážlivými nápisy v areálu památníku romského koncentračního tábora v Letech lidé objevili na přelomu května a června 2018. Na případ tehdy upozornil web Romea.cz, podle kterého byl na tabulích nápis: „Památník věnovaný historicky posledním pracujícím Romům na území České republiky“. Následuje pasáž textu: Čeští elfové také upozorňují, že jeho hnutí „My proti všem“ přímo podporuje Andrej Bobrovský, prezident Nočních vlků (nikoli českého oddělení, tím je Radkovič) – zde odkaz na článek Českých elfů převzatý webem Manipulatori.cz ohledně odstranění sochy Koněva. Iniciativa C19 dezinfoservis zase upozorňovala, že žalobce zveřejněné informace využívá pro vlastní politický marketing (odkaz na článek). Matouš Bulír je také neúspěšný politik. Za hnutí „první republika“ kandidoval do Evropské parlamentu. Jeho hnutí získalo pouze 844 hlasů, což činilo 0,03 % z celkového počtu hlasů. Rovněž zde jsou uvedeny texty aktualizace ohledně překvalifikace trestného činu na výtržnictví a pozastavení činnosti hnutí.

36. *Z příspěvku žalobce na sociální síti Facebook ze dne 23. června 2022 bylo zjištěno, že žalobce na*

Facebooku dne 23. 6. 2022 napsal“ **UPRCHLIVKÁ VLNA Z UKRAJINY: Jelikož jsem Ukrajinu procestoval celou napříč musím konstatovat, že nevidím důvod k tomu, aby u nás bylo za: a) tolik uprchlíků (pokud vůbec nějaký) b) aby tu z nich kdokoliv zůstal natrvalo. Drtivá většina Ukrajiny je po fyzické stránce válkou nezasažena. Píši po fyzické stránce, jelikož tam jsou samozřejmě určité ekonomické dopady, ovšem ty jsou na straně druhé i u nás a my s nikým neválčíme, ačkoliv se nás „naše“ vláda snaží přesvědčovat o opaku. Ukrajina se vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země a že se o ně starají státy jako Polsko či my. Dle mého to je dáno jejich zvláštní povahou, kdy oni třeba na rozdíl od nás, nemají soudržnost a více hrají vše každý sám za sebe. Nevěřím tomu, že v případě našeho napadení by nám miliony Ukrajinců naposílalo nějakou finanční pomoc, tak jako to dělají Češi pro ně. Když jsem Ukrajinu poznal, tak jsem začal říkat, že tu nepoznáte co už je válka a co je ještě Ukrajina, jelikož čím více člověk na východ jel, tím více ta země byla zdevastovaná, což však nemělo s válkou nic společného. Tak to tu vypadlo dávno před ní. Myslím, že je tam velký kulturní rozdíl západ/východ. Relativně moderní zápas vs zaostalý východ, což do jisté míry může hrát roli v případném pro-ruském smýšlení části Ukrajinců. Je třeba však dodat, že tam kde se bojuje je to apokalypsa a lidé tam neuvěřitelně trpí, jelikož na ně povětšinou kašle i ukrajinská vláda, která selhává v pomoci lidem, kteří setrvávají a nikam neprchají. Přišlo mi to až jako by oficiálním přáním bylo co nejvíce lidí přinutit odjet ze zahraničí, aby měla vláda o starost méně, vždyť Češi a Poláci se postarají. Ukrajina je obrovská země a má více prostoru na to, ubytovat a postarat se o své lidi, než Česká republika, jen to odmítají dělat. Tady došlo jakoby k výměně rolí, kdy se Češi a česká vláda chovají jako Ukrajinci a ukrajinská vláda, zatímco Ukrajinci a Ukrajinská vláda se chovají jako Češi a česká vláda, což je prostě špatně. Ukrajinci odmítají ubytovávat své krajany, města se nesnaží zřizovat ve velkém prostory pro své krajany a pokud vím, klidně mě opravte, tak neexistuje snad ani jeden velký uprchlický tábor na Ukrajině, že? Stále jsem zastáncem toho, že Ukrajině je třeba pomoci, ale ne na úkor vlastních lidí a zde se mi nelíbí pro změnu naše role užitečných idiotů. Chtěl bych snad ještě dodat, že v tomhle ohledu úmyslně paušalizují, jelikož samozřejmě existují desítky tisíc Ukrajinců, kteří pomáhají svým lidem jak mohou, ale bohužel jsou v menšině. Ti samozřejmě dělají čest své**

zemi. **Toto se asi mnohým nebude líbit**, ale jsem přesvědčený, že většina Ukrajinců u nás je tu především z ekonomických důvodů a tím nemyslím sociální dávky a podobně, jelikož nikdo z nich v úvodu nemohl tušit, že tu je ukrajinská a nikoliv česká vláda, nýbrž tu šlo o možnost vycestovat do ČR za prací bez nutnosti všech papírů, které jsou pro drtivou většinu Ukrajinců nedosažitelné. **A než mi někdo napíše**, že to je přeci dobré, že chtějí pracovat, tak rovnou dodám, že **dříve či později dojde ke slučování rodin a přijdou se i muži. Dojde k podseknutí mezd, ekonomika bude v recesi, ne každý bude mít práci a kriminalita vzroste o desítky, možná i stovky procent.** Na západě se budou potýkat s muslimy všeho druhu a u nás budou dominovat Ukrajinci. Kdo si myslí, že Ukrajinci jsou nám kulturně blízcí tak nic neví. Jejich kultura je s naší nekompatibilní. Zapomeňte na kecy o Slovanech a podobně, my jsme úplně jiní lidé. Ukrajinci jsou tak 40 let za námi. Nechci se dál rozepisovat, jelikož bych mohl psát ještě dlouho....Tolik mé vlastní subjektivní postřehy z mé cesty. Příspěvek získal skoro 2 000 reakcí a byl 879x sdílen.

37. Z článku „*Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině*“ zveřejněného dne 28. 6. 2022 Janem Cemperem na webových stránkách manipulatori.cz plyne, že článek je uvozen přeškrtnutým příspěvkem žalobce, kdy navazuje vlastní text článku. V něm je uvedeno, že Matouš Bulíř je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika a na Facebooku šířil už řadu dezinformací (zde je odkaz na článek Monitoring dezinformační scény). V novém statusu opakuje lži o tom, že na většině území Ukrajiny je bezpečno a argumentuje, že se Ukrajina vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země. Například do České republiky. Ve skutečnosti bylo vnitřně vysídleno více obyvatel, než uprchlo ze země (zde je odkaz na článek Novinky.cz ohledně 8 milionů vnitřně vysídlených uprchlíků). V důsledku ruské invaze bylo na Ukrajině vnitřně vysídleno přes osm milionů lidí, uvádí Mezinárodní organizace pro migraci (IOM). O tři miliony méně uteklo do zahraničí. Existují desítky záznamů, jak ukrajinská armáda řídila evakuaci lidí z Donbasu do relativně bezpečných oblastí (zde je odkaz na článek irozhlasu.cz ohledně evakuace). Ruská armáda navíc zničila v bezpečných částech země infrastrukturu. Na plno tedy nefungují nemocnice, školy, podniky, lidé nemají příliš velkou šanci najít práci a podobně. Naopak v České republice je poptávka po (levné) pracovní síle (zde odkaz na článek ohledně toho, že Češi s cizinci v práci vycházejí dobře a mají mít stejné podmínky z portálu businessinfo.cz). Pokud by se český podnikům podařilo místa naplnit, české ekonomice to naopak pomůže. Mohlo by to pomoci zpomalit například i inflaci. V současné době totiž podniky nedostatek pracovníků kryjí přesčasy zaměstnanců. Těm však musí vyplácet příplatky. Pokud by se podnikům podařilo místa naplnit, klesnou jejich náklady na zaměstnance a budou mít méně důvodů své produkty nadále zdražovat. Zvýšila by se i produkce a tedy i potencionální zisk firem. Stát by tak přirozeně vybral i více na daních a vyšší výběr by mohl investovat i na pomoc občanům ČR. Závěrem článku je uveden text aktualizace: Aktualizace 11. března 2023: Činnost hnutí První republika byla pozastavena na základě rozhodnutí soudu (zde odkaz na veřejný rejstřík). Hnutí nedodalo zprávy o hospodaření.

38. Z odstraněného odkazu na článek a vyjádření redakce iDnes plyne, že dne 7. 8. 2022 vyšel na iDNES.cz článek s názvem Bojoval jsem za nás i obyčejné lidi, ne za Zelenského, říká český legionář. Z doložené konverzace plyne, že autor článku Tomáš Matoušek napsal žalobci dne 30. 8. 2020, že zapomněl dát žalobci vědět, že se ptal, ale že přišel email od dalšího muže, který na Ukrajině bojuje. Ten rozporoval určité pasáže příběhu žalobce a nabízel svůj pohled na věc. Kromě něj se ozval i jeden čtenář s dotazem, proč dáváme prostor lidem, který server manipulatori.cz označil za dezinformátory. Z tohoto důvodu se vedení rozhodlo článek stáhnout s tím, že dotyčnému, který se ozval se svým příběhem z Ukrajiny, prostor dávat nebudeme. Na to žalobce reagoval zprávou“ tak toto je velké zklamání. Ozve se týpek z Ukrajiny a kdo ví odkud a řekne, že on má jinou subjektivní zkušenost. Pak se svezete pro Manipulátorech a Cemperovi, který je veden ve výroční zprávě ministerstva

vnitřní o extremismu..... a na základě toho dojde k cenzuře rozhovoru se mnou...“.
K situaci na Ukrajině

39. Z článku s názvem „Na Ukrajině je kvůli ruské invazi 8 milionů vnitřně vysídlených uprchlíků“ autora Petra Jemelky ze dne 10. května 2022 dostupným z <https://www.novinky.cz/clanek/zahranicni-evropa-naukrajine-je-kvuli-ruske-invazi-8-milionu-vnitřne-vysidlenych-uprchliku-40396573> bylo zjištěno, že dne 10. 5. 2022 vyšel na Novinky.cz článek ohledně skutečnosti, že na Ukrajině je kvůli ruské invazi 8 milionů vnitřně vysídlených uprchlíků. Autor vyšel z dat IOM. Obyvatelé se po stažení ruských jednotek ze severu země vrací do Kyjeva, který je nyní na 2/3 předválečné populace. Své domovy kvůli válce opustilo 13,7 milionů lidí, z nich 8 došlo dočasný domov jinde na Ukrajině.
40. Z údajů z webového portálu IOM Ukrajina včetně předkladu na čl. 93 až 97 spisu plyne, že od března 2022 po invazi Ruska na Ukrajinu shromažďuje Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) informace o vysídlení a mobilitě obyvatel. Organizace uvedla jako odhadovaný celkový počet vnitřně vysídlených obyvatel na 5 088 000 Kč. V analýze je i podrobná mapa vnitřně vysídleného obyvatelstva a data o oblastech, ze kterých, a do kterých se obyvatelé přesouvají.
41. Z údajů z portálu dat o migraci včetně překladu na čl. 98 až 101 spisu vyplynulo, že portál shromažďuje informace o aktuálně dostupných datech o migrujících z Ukrajiny a v rámci Ukrajiny. S poslední aktualizací ke dni 22. 9. 2023. Údaj o vnitřně vysídlených obyvatelích vychází ze studie IOM a uvádí, že 60 % vnitřně vysídlených obyvatel uvedlo, že byli vysídleni po dobu jednoho roku či déle. Pouhých 7 % bylo vysídleno mimo Ukrajinu na dobu delší než dva týdny a mimo Ukrajinu zůstávají.
42. Z příspěvku Tomáše Zdechovského na sociální síti X ze dne 14. března 2023 dostupného z <https://twitter.com/TomasZdechovsky/status/1635532679109115904?lang=cs> bylo zjištěno, že Tomáš Zdechovský dne 14. 3. 2023 na sociální síti X (dříve Twitter) zveřejnil příspěvek, ve kterém uvádí, že Matouš Bulíř tvrdí, že Ukrajinci jsou náckové. Mezitím ale stále více lidí mi posílá info, že rasista a nácek je pan Bulíř. Popírání genocidy Romů fakt slušný člověk nedělá. A prý mě vezme do první linie na Ukrajinu. Milý pane Bulíři. Ne Vy, já Vás tam vezmu. Příspěvek měl 46,2 tis. zobrazení a zjevně obsahoval i nějakou fotografii či odkaz, která však ze založené listiny není patrná.
43. Z článku s názvem „Záběry ukázaly, jak vojáci zbili českého 'lžibojovníka'. Už je z Ukrajiny doma.“ ze dne 21. března 2023 dostupným z https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/matous-bulir-valka-ukrajina-tomaszdechovsky-ambasada.A230321_082336_domaci_misl plyne, že na serveru iDNES.cz vyšel dne 21. 3. 2023 článek týkající se napadení žalobce. Článek je uvozen odstavcem, ve kterém se píše „neposílejte na Ukrajinu peníze, nejsou tu žádné západní zbraně“. To prohlásil Matouš Bulíř, který odešel bojovat na Ukrajinu proti ruské armádě. Bulířovo vyjádření však není pravdivé a sám o situaci na bojišti neví. Proto ho další bojovníci, kteří stojí na ukrajinské straně, brutálně zbili. Nyní má strach o život a z Ukrajiny se vrátil zpět do Česka. Bez pomoci ambasády. Článek obsahuje informaci a odkaz na video z Twitteru v délce 0:46 s názvem Na Ukrajině zbili českého dezinformátora Bulíře. Odkaz byl zveřejněn profilem pattytheboomer. K celé situaci se vyjadřoval právní zástupce žalobce, který uvedl, že český konzulát na Ukrajině odmítl žalobci pomoci. V následující části článku je uvedeno, že žalobce ve svých videích, které na Ukrajině natáčel, neustále odrazoval sledující od finanční nebo materiální pomoci na Ukrajině. Argumentoval tím, že Ukrajinci vše rozkradli, žádná pomoc na frontu nedorazila, a že si Ukrajina další pomoc nezaslouží. Později vyšlo najevo, že Bulíř i situaci na bojišti příliš neví, přiznal, že si jednou vystřelil z AKčka a ni se nenacházel na bitevní frontě. V článku je pak svědectví muže, který zásobuje bojovníky na frontě zdravotnickým materiálem, který uvedl „Všechny kluky, kteří tam jsou, jeho videa

neskutečně dopálila. Několikrát se mu snažili vysvětlit, že lže, a že to není pravda“. Následuje pasáž věnující se europoslanci Zdechovskému. V té je uvedeno, že podle Bulířova advokáta měl celý útok zinscenovat europoslanec Tomáš Zdechovský, a že stojí za jeho organizací. Závěrem článku je pak uvedeno, že žalobce má nálepku proruského dezinformátora a jeho příspěvky jsou populární především u proruských a dezinformačních kanálů. Je zde i informace o odsouzení žalobce za protiromské cedule u památníku v Letech, kandidatuře za hnutí První republika a že žalobce opakovaně vystupuje na svých stránkách proti Evropské unii a LGBTQ+ komunitě.

K politickému zapojení žalobce

44. *Z výsledků voleb z webu Volby.cz Přednostní hlasy pro kandidáty | volby.cz* bylo zjištěno, že strana PRVNÍ REPUBLIKA kandidoval ve volbách do Evropského parlamentu ve dnech 24. 5. – 25. 5. 2019, přičemž jedinými kandidáty byl na pozici 1 žalobce a dále Anna Bernardová. Politická příslušnost a navrhuje strana NÁRODOVCI CZ. Celkem obdrželi 844 hlasů. Totéž plyne i z listiny *Jmenný seznam kandidátů do voleb do Evropského parlamentu konaných v České republice ve dnech 24. a 25. května 2019 dostupné na internetových stránkách Českého statistického úřadu z <https://www.volby.cz/pls/ep2019/ep2111?xjazyk=CZ&xv=1&xt=1&xstrana=33>*.
45. *Z internetových stránek politického hnutí První republika dostupných z <http://www.1918-1938.cz>* plyne, že hnutí se definuje jako politicko-filosofické hnutí s hlesem nacionalismus jako víra. Hnutí si dalo za cíl podporu českého etnika, je to jediné skutečně nacionální hnutí s heslem nic než národ. V náhledu odkazu je i Projekt 12 týkající se přešpek SPZ.
46. *Z Rejstříku politických stran a hnutí - Ministerstvo vnitra České republiky (mvr.cz)* bylo zjištěno, že předsedou hnutí PRVNÍ REPUBLIKA se zkratkou NÁRODOVCI byl žalobce. Hnutí byla pozastavena činnost ke dni 28. 3. 2022 rozsudkem Nejvyššího správního soudu.
K obžalobě žalobce
47. *Z článku s názvem Muže soudí za protiromské nápisy v Letech. Na místě byli, prozradil je mobil - iDNES.cz* plyne, že na serveru iDNES.cz vyšel dne 15. 11. 2019 článek zabývající se obžalobou, která viní dva muže z umístění tabule s urážlivými nápisy o Romech v areálu památníku v Letech u Písku. Jednalo se o žalobce a Pavla Kozáka. Obžaloba byla podána pro popírání a schvalování genocidy a hrozil jim trest 6 měsíců až tří let. Na případ upozornil web Romea.eu, podle kterého nápis zněl: „Památník věnovaný historicky posledním pracujícím Romům na území České republiky“ a přisoudila jej nacionalistickému spolku My proti všem. Obdobné informace zveřejnil i portál Novinky.cz v článku s názvem *Za protiromské nápisy v Letech uložil soud podmíněné tresty*, který však informoval dne 4. 11. 2020 i o nepravomocném rozsudku, kterým byl žalobci uložen trest 12 měsíců se zkušební dobou dva roky.
48. *Z článku Podmínky za protiromské cedule u památníku v Letech platí. Nejvyšší soud zamítl dovolání dvou mužů — ČT24 — Česká televize (ceskatelevize.cz)* pak bylo zjištěno, že dne 3. 12. 2021 informovala ČT24 o přehodnocení činu na výtržnictví a zmírněný trestů, kdy i tak však byl uložen podmíněný trest odnětí svobody. Článek obsahuje i informaci, že k předmětným cedulím se přihlásilo na svém webu nacionalistické hnutí První republika.
49. *Z odpovědi na žádost o poskytnutí historických údajů o držitelích domény manipulatori.cz* plyne, že žalovaný byl držitelem domény od 12. 10. 2021 do 28. 7. 2023, kdy přešla na Faktické info z.s. Tato skutečnost plyne i z výpisu NIC.CZ.
50. *Z rozhodnutí Městského soudu o zahájení likvidace* bylo zjištěno, že dne 14. 7. 2023 vstoupil žalovaný do likvidace.

51. *Z příspěvku žalobce čl. 89 spisu bylo zjištěno, že žalobce po celou dobu soudního řízení jeho průběh komentoval, zveřejňoval informace z/o jeho průběhu, přičemž soudní řízení proti žalovanému jako takové je na webových stránkách žalobce označeno jako „Projekt 40“ (náhled webové stránky s názvem Projekt 40). U popisku projektu je uvedeno, že se jedná o vyhlášení války prounijní dezinformační scéně a žaloba byla podána na Jana Cempere. Rovněž je zde upravený název žalovaného, respektive dovětek hesla „na ideologii záleží“. Projekt však zároveň obsahuje odkazy na žalované články. Žalobce připustil, že jeho příznivci kauzu mediálně dokumentují, a že žalobci přispěli na parkování na Praze 1. Zároveň je u projektu uvedena výzva, aby lidé finančně projekt podpořili. Na webu se objevila i fotografie přímo z jednací síně.*
52. *Žalovaný do spisu rovněž založil sérii článků týkající se tohoto soudního řízení (článek s názvem Už ty blbosti nemohl číst. Dal Jana Cemper k soudu, dnes další pokračování zveřejněném dne 28.4.2025 na portálu Parlamentní listy; článek s názvem Manipulátoři kličkují před soudem, který proti nim vede zastávce Ukrajiny, Cemper nepřišel k soudu zveřejněném dne 28.4.2025 na portálu zlondyna.com a článek s názvem Podali jsme žalobu a začal panikařit, advokát odhalil praktiky bojovníka od klávesnice Cempere zveřejněný dne 5.5.2025 na portálu Parlamentní listy) ze kterých bylo věc podstatné toliko to, že žalobce i jeho právní zástupce dávali k věci rozhovory a vyjadřovali se kriticky k osobě Jana Cempere.*
53. *Z předžalobní výzvy plyne, že žalobce dne 12. 12. 2022 vyzval žalovaného k omluvě, odstranění článků a zaplacení nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč.*
54. *Z reakce na předžalobní výzvu ze dne 19. 2. 2023 bylo zjištěno, že předseda žalovaného nárok žalobce odmítnul. Sporuje oprávněnost nároku a odkazuje na nepřiměřenou výši finančního zadostiučinění, kdy však připomíná, že žalobce neuvádí, že mu nějaký újma reálně vznikla.*
55. *Provedeným dokazováním soud vyčerpал důkazní návrhy účastníků. Dalšími v řízení provedenými důkazy, než které vyplývají ze shora podaného výčtu, nebylo třeba se v odůvodnění tohoto rozsudku zabývat, neboť soud z nich nezjistil skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci. Žádný další, do skutkových zjištění nepromítnutý důkaz, neobsahoval informace, které by kolidovaly s informacemi, které soud zjistil ze shora specifikovaných listinných důkazů.*
56. *Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, soud také v souladu s ust. § 120 odst. 3 o. s. ř. vzal za svá skutková zjištění též nesporná tvrzení účastníků. Účastníci nebrojili proti pravosti a správnosti listin provedených k důkazu. V řízení nevyšly najevo skutečnosti, které by zavdávaly příčinu k jakýmkoliv pochybnostem o pravosti a věrohodnosti důkazů.*
57. *Na základě shora provedeného dokazování včetně mezi účastníky nespornými tvrzeními soud učinil následující **závěr o skutkovém stavu**. Žalobce je veřejně známou osobností, politikem, předsedou nacionalistického hnutí První republika (jinak nazývaného NÁRODOVCI), za které i kandidoval ve volbách do evropského parlamentu v roce 2019. Zároveň je předsedou spolku MY PROTI VŠEM, z. s. Žalobce je rovněž aktivní na sociální síti Facebook, kde zveřejňuje příspěvky s širokým dosahem. Zveřejnil zde i příspěvek s tabulkou mezirasových trestných činů z let 2012-2015, ze kterého dovozoval zvýšený počet činů „černého obyvatelstva“ proti „bílému obyvatelstvu“ v USA a příspěvek obsahující koláž pirátské strany, kde namísto cedule, kde původně bylo napsáno „domácí úkoly pro vládu“ umístil text „Black lives Matter“ a informaci o náměstí G. Floyda na Praze 1. Svoji činnost prezentuje rovněž prostřednictvím webových stránek, kde se zabývá tzv. projekty, mezi kterými byly i projekty s přelopy SPZ značek, kde bylo na místo loga EU logo českého lva a projekt žaloby podané proti žalovanému a projednávané v tomto soudním řízení. Žalobce byl obžalován pro trestný čin popírání a schvalování genocidy, a to za umístění cedulí s textem „Památník věnovaný historicky posledním pracujícím Romům na území České*

republiky“ v areálu památníku romského koncentračního tábora v Letech, přičemž za tento čin byl i pravomocně odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, kdy čin byl překvalifikován na trestný čin výtržnictví. O tuto skutečnost byl článek žalovaného aktualizován. Žalovaný je spolkem, publicistickým webem, který se věnuje oblasti politického marketingu, public relations a komunikačních strategií, s přesahem do dalších společenských věd, přičemž byl od 12. 10. 2021 – 28. 7. 2023 držitelem domény webových stránek www.manipulatori.cz. Návrh na likvidaci žalovaného byl podán 14. 7. 2023 a k převedení domény došlo ke dni 28. 7. 2023 na spolek Faktické info z.s. Předsedou žalovaného je Jan Cemper, autor článků zveřejněných na těchto webových stránkách, a to článků ze dne 12. 6. 2020 článek s názvem Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů, dne 27. 7. 2020 Matouš Bulíř: monitoring dezinformační scény a dne 28. 6. 2022 Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině, ve kterém reagoval na facebookový příspěvek žalobce ze dne 23. 6. 2022 s názvem „Uprchlíká vlna z Ukrajiny“. V něm žalobce uvedl mj. *„jelikož jsem Ukrajinu procestoval celou napříč musím konstatovat, že nevidím důvod k tomu, aby u nás bylo za: a) tolik uprchlíků (pokud vůbec nějaký) b) aby tu z nich kdokoliv zůstal natrvalo. Drtivá většina Ukrajiny je po fyzické stránce válkou nezasazena. Ukrajina se vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země a že se o ně starají státy jako Polsko či my. Je třeba však dodat, že tam kde se bojuje je to apokalypsa a lidé tam neuvěřitelně trpí, jelikož na ně povětšinou kašle i ukrajinská vláda, která selhává v pomoci lidem, kteří setrvávají a nikam neprchají. Ukrajina je obrovská země a má více prostoru na to, ubytovat a postarat se o své lidi, než Česká republika, jen to odmítají dělat. Ukrajinci odmítají ubytovávat své krajany, města se nesnaží zřizovat ve velkém prostoru pro své krajany a pokud vím, klidně mě opravte, tak neexistuje snad ani jeden velký uprchlický tábor na Ukrajině, že? A než mi někdo napíše, že to je přeci dobré, že chtějí pracovat, tak rovnou dodám, že dříve či později dojde ke slučování rodin a přijdou se i muži. Dojde k podseknutí mezd, ekonomika bude v recesi, ne každý bude mít práci a kriminalita vzroste o desítky, možná i stovky procent.“*. Příspěvek žalobce získal skoro 2 000 reakcí a byl 879x sdílen. Jan Cemper se pokusil žalobce před zveřejněním článku Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině kontaktovat, avšak bezvýsledně. Podle Mezinárodní organizace pro migraci působící při OSN bylo vnitřně vysídleno až 8 milionů Ukrajinců. Novinky.cz uvedli, že své domovy kvůli válce opustilo 13,7 milionů lidí, z nich 8 došlo dočasný domov jinde na Ukrajině. Žalobce byl březnu roku 2022 napaden na Ukrajině. Europoslanec Tomáš Zdechovský zveřejnil dne 14. 3. 2023 na sociální síti X příspěvek, ve kterém napsal: *„Matouš Bulíř tvrdí, že Ukrajinci jsou náckové. Mezitím ale stále více lidí mi posílá info, že rasista a nácek je pan Bulíř. Popírání genocidy Romů fakt slušný člověk nedělá. A prý mě vezme do první linie na Ukrajinu. Milý pane Bulíři. Ne Vy, já Vás tam vezmu“*. Příspěvek měl 46,2 tis. zobrazení. Žalobce označil za iniciátora a organizátora útoku právě Zdechovského. Dne 7. 8. 2022 vyšel na iDNES.cz článek s názvem Bojoval jsem za nás i obyčejné lidi, ne za Zelenského, říká český legionář, který byl posléze z rozhodnutí redakce stažen, a to proto, že přišel email od muže, který na Ukrajině bojuje a ten rozporoval určité pasáže příběhu žalobce. Kromě něj se ozval i čtenář s dotazem, proč dávají prostor lidem, které server manipulatori.cz označil za dezinformátory. Žalobce vyzval žalovaného ke splnění žalovaného plnění předžalobní výzvou ze dne 12. 12. 2022, žalovaný nárok odmítl.

58. Podle ust. § 82 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) „Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.“
59. Podle § 2951 odst. 2 OZ: „Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.“

60. Podle § 2956 OZ „Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.”
61. Podle § 2957 OZ „Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.”
62. Podle rozsudku Nejvyššího soudu 23 Cdo 1323/2012: *Právem přípustná kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné kritiky a dále, že je přiměřená co do obsahu i formy. Takto jsou míněny i použité výrazy, formulace, spojení apod., přičemž podstatné je, že tato kritika tak nevybočuje z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného účelu. O věcnou kritiku jde tedy, jestliže vychází z pravdivých výchozích podkladů. Současně však z těchto výchozích podkladů takováto kritika musí logicky vyvozovat odpovídající, hodnotící úsudky - závěry. Nejsou-li tyto předpoklady pravdivé, případně je-li hodnotící úsudek difamující, nelze považovat kritiku za přípustnou.*
63. Podle rozsudku Nejvyššího soudu 30 Cdo 608/2007: *Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby podle § 13 o. z. musí být jako předpoklad odpovědnosti splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobitelného vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčením osobnostní sféry fyzické osoby. Nenaplnění kteréhokoliv z těchto předpokladů vylučuje možnost nástupu sankcí podle ustanovení § 13 o.z. Neoprávněným zásahem je zásah do osobnosti fyzické osoby, který je v rozporu s objektivním právem, tj. s právním řádem. O takovýto zásah pak proto nejde mimo jiné tehdy, když je zásah dovolen (resp. jeho možnost předpokládána) zákonem, pokud tak nejsou překročeny zákonem stanovené meze. Jde o situace, kdy nad individuálními zájmy jednotlivých fyzických osob, do jejichž osobnosti je zasahováno, převládá závažnější, významnější a funkčně vyšší zvláštní veřejný zájem. Tento zásah do osobnostních práv zůstává ovšem povoleným za předpokladu, že se stal přiměřeným způsobem, a zároveň není-li v rozporu s takovými oprávněnými zájmy fyzické osoby, na kterých je třeba s ohledem na zajištění elementární úcty k důstojnosti její osobnosti za všech okolností bezpodmínečně trvat. Tato licence ovšem není dána tam, kde se jedná při posuzovaném zásahu proti osobnostním právům fyzické osoby dopustí excesu. Pravdivá informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud tento údaj není podán způsobem, že zkresluje skutečnost, či není natolik intimní, že by odporoval právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tzn., zda primárním cílem není hanobení a zneuctění dané osoby.*
64. Podle Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 25 Cdo 108/2020 z 27. 10 2021: Za neoprávněný zásah do osobnosti člověka způsobený textem (článkem) zveřejněným na internetu nebo v tisku nese občanskoprávní odpovědnost jeho autor, není-li zaměstnancem subjektu, který text publikoval a jehož případná odpovědnost tím není dotčena.
65. **Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji v celém jejím rozsahu zamítnul.**

66. Vzhledem k tomu, že žalovaný uplatnil námitku nedostatku pasivní legitimace, musel se soud nejprve vypořádat s touto otázkou. Soud uzavřel, že ve vztahu ke dvěma zveřejněným článkům, a sice článkům „Matouš Bulíř: monitoring dezinformační scény“ a „Matouš Bulíř a jeho manipulace s daty i s výkladem zákonů“ není dána pasivní legitimace žalovaného, neboť v době jejich zveřejnění (dne 27. 7. 2020 a 12. 6. 2020) nebyl žalovaný držitelem ani provozovatelem domény (tím byl až od 12. 10. 2021 do 28. 7. 2023). Autorem článků je Jan Cemper, který je tím, kdo by měl jakožto fyzická osoba nést za tyto dva články odpovědnost. Proto byla žaloba v tomto rozsahu, tj. ve vztahu k omluvě a finančnímu zadostiučinění za tyto dva články z roku 2020 zamítnuta. Nad rámec tohoto závěru soud podotýká, že žádné z tvrzení obsažených v člancích se neukázalo jako nepravdivé a tyto články tak nebyly schopny zasáhnout do osobnosti žalobce. Níže uvedená argumentace ve vztahu k absenci zásahu do osobnostních práv žalobce, vzniku újmy a její příčinné souvislosti s jednáním žalovaného je tak aplikovatelná i na tyto dva články.
67. Pokud se jedná o článek „Matouš Bulíř a jeho lež o Ukrajině“ ze dne 28. 6. 2022 bylo na soudu, aby se tímto zabýval věcně a posoudil jeho povahu a pravdivost, vznik případné újmy žalobce a její příčinnou souvislost s jednáním žalovaného.
68. Soud vycházel ze základního východiska, a sice, že žalobce byl tím, kdo vstoupil do veřejného prostoru a rozhodl se tématu války na Ukrajině věnovat, byť se jednalo a stále jedná o kontroverzní téma provázené mnoha dezinformacemi a zvýšeným zájmem veřejnosti. Žalobce je aktivní na webu a sociálních sítích, a to včetně politických témat, sám si je vědom svého dosahu a označil se za youtubera, influencera a válečného reportéra. Své projekty a příspěvky veřejně sdílí a z jejich narativu je zjevné, že očekává i reakci veřejnosti (vyzývá k reakci „než mi napíšete“ „možná nebudete souhlasit“ apod.). Žalobce byl tedy tím, kdo se rozhodl příspěvky, včetně toho o uprchlické krizi, zveřejnit, a šířit svá zjištění. Na žalobce nutno nahlížet jako na osobu veřejně známou, aktivní na sociálních sítích, v politice, s dosahem sledujících umožňující na něj nahlížet jako na osobu, která je povinna snést vyšší míru kritiky.
69. Pokud jde o obsah článku žalovaného nebylo na základě provedeného dokazování zjištěno, že by v článku bylo uvedeno jakékoliv nepravdivé skutkové tvrzení či nepřiměřený hodnotící soud. Pokud jde o tvrzení, že žalobce je vůdčí osobností nacionalistického hnutí První republika, jednalo se o pravdivé skutkové tvrzení. Tato okolnost byla prokázána listinnými důkazy a v podstatě ji nespороval ani sám žalobce. V textu nebylo užito slovo nacista, pouze nacionalista. Charakter hnutí pak dle svých hesel, označení i účelu jednoznačně odpovídá definici nacionalismu. Pokud jde o pozastavení činnosti předmětného hnutí, byl nad to článek žalovaného aktualizován.
70. Pokud jde o tvrzení, že žalobce na facebooku šířil už řadu dezinformací, odkazuje žalovaný na předchozí článek z webu, článek Monitoring dezinformační scény: Matouš Bulíř, kde je mj. řešena kauza fotomontáže pirátských poslanců, jejíž vytvoření žalobce doznal, kdy sice uvedl, že se jedná o satiru, ale došlo k šíření této fotografie bez komentáře či v kontextu, který je vydává za pravé. Co se týče druhé fotografie, žádné náměstí G. Floyda na Praze 1 ani jinde v republice neexistuje. Fotokoláž žalobce se však začala šířit, čemuž žalobce nijak nezabránil, např. upozorněním nebo vtělením textu satira/koláž/fotomontáž přes fotografii. V článku je rovněž uvedena kauza obžalování žalobce v kauze cedulí u památníku v Letech. I toto je pravdivé skutkové tvrzení, kdy obžaloba byla ver skutečnosti proti žalobci podána pro trestný čin schvalování a podněcování genocidy, a až poté byl čin překvalifikován na výtržnictví. Tato skutečnost byla nicméně v článku ze strany žalovaného rovněž aktualizována. Dále jsou v článku odkazy na zjištění Českých elfů ohledně žalobcova hnutí „My proti všem“ a jeho podpory Andrejem Bobrovským, prezidentem Nočních vlků a na zjištění Iniciativy C19 dezinfoservis, která upozorňovala, že žalobce informace využívá pro vlastní politický marketing. V tomto rozsahu se jedná o převzaté informace z jiných webů, které žalovaný převzal, neboť je považoval za relevantní a věrohodné. Skutečnost, že

příspěvky žalobce jsou často sdíleny proruskou dezinformační scénou vyplynula i z článků z jiných zdrojů provedených k důkazu v souvislosti s napadením žalobce, a to že žalobce přijímá finanční dary na své projekty, plyne z jeho webových stránek. Žalovaný v článku důsledně uvedl, z jakých zdrojů čerpal při vypracování článku, kdy na tyto zdroje i řádně odkazoval. Je zjevné, že mezi účastníky proběhla i diskuse ohledně možné úpravy žalobcova příspěvku, na což však žalobce nereagoval. Žalovaný tak poskytnul prostor žalobci, aby svůj příspěvek upravil/aktualizoval/doplnil. Když však žalobce této možnosti nevyužil, reagoval žalovaný předmětným článkem obsahujícím vyvrácení nepravdivých tvrzení žalobce.

71. Pokud jde o tvrzení, že žalobce opakuje lži o tom, že na většině území Ukrajiny je bezpečno a argumentuje, že se Ukrajina vůbec nesnaží poskytnout ubytování svým vlastním uprchlíkům a bere jako standard, že utíkají ven ze země, a že se o ně starají státy jako Polsko či my, jedná se rovněž o skutkové tvrzení, založené na pravdivém základu, kdy žalovaný do spisu založil report ohledně vnitřního vysídlování Ukrajinců, který je v přímém rozporu s tvrzením žalobce. Rovněž tvrzení, že na Ukrajině je na drtivé většině území bezpečno nelze brát plošně za pravdivé, kdy žalobce se neomezil na specifikaci konkrétní oblasti, ale uvedl, že na Ukrajině je bezpečno, což s ohledem na aktivní vojenský konflikt není tvrzení pravdivé. Sám žalobce připustil, že v oblastech, kde se bojuje, je situace kritická a lidé bojují o svůj život. Žalobce sice uvádí, že čerpal ze svých vlastních zkušeností, z toho, co viděl, co mu lidé říkali. Jeho vyjádření však nemá charakter vlastní, ojedinělé prožité zkušenosti, ale generalizuje (jak sám uvádí žalobce záměrně paušalizuje) a vytváří ve čtenáři dojem, že žalobcem popsaná situace je všeobecný pravdivý fakt, kterým žalobce zpochybňuje veřejně dostupné informace. Text je uvozen slovy „Ukrajinu jsem procestoval celou napříč a musím konstatovat“, dále žalobce vztahuje své zjištění vůči ČR, že nevidí důvod pro to, abychom tu měli tolik uprchlíků, a aby tu zůstaly natrvalo. Dále následuje konstatování, že drtivá většina Ukrajiny je po fyzické stránce válkou nezasažena. Až následující odstavec je uvozen slovy „dle mého“, kdy tento se však týká pouze povahy a charakteru Ukrajinců, který nebyl v článku žalovaného zpochybněn. Žalobce však dále, znovu bez jakýchkoliv pochyb uvádí, že čím dále člověk na východ jede, tím je země více zdevastovaná. Tento stav však nepřisuzuje válce, uvádí, že takto to bylo již předtím. Žalobce následně uvádí, že tam, kde se bojuje, je to apokalypsa a lidé trpí, ukrajinská vláda selhává v pomoci lidem, kteří setrvávají a nikam neprchají. Žalobce poté vyjadřuje subjektivní názor, že mu přijde, jako kdyby oficiální přání bylo přinutit co nejvíce lidí k tomu odjet do zahraničí, ať se o ně postarají ostatní. Znovu však následuje konstatování faktu, že Ukrajina má prostor lidí ubytovat a postarat se, ale nedělá to. Až samotný závěr poměrně obsáhlého vyjádření obsahuje poznámku, že se jedná o vlastní subjektivní postřehy žalobce z cesty. Toto prohlášení však s ohledem na své umístění, které se v náhledu sdíleného odkazu či příspěvku vůbec nemusí zobrazit, a které mělo být naopak uvedeno hned v úvodu (jak navrhoval i žalovaný) tak ve čtenáři nezmění celkový náhled na žalobcův text, který byl zveřejněn v duchu přímého svědectví z Ukrajiny. Žalobce tak učinil záměrně, s ohledem na širší okruh lidí, které jeho příspěvek mohl zasáhnout, i pro účely své medializace. Je totiž zjevné, že žalobce chtěl od počátku své zkušenosti a zjištění z cesty na Ukrajinu veřejně prezentovat, že tak činil opakovaně (včetně video reportů), ve kterých vydával své poznatky za fakta a žádal, aby jeho tvrzení byla brána v potaz a ovlivňoval názor obyvatel na pomoc Ukrajině. Při konfrontaci s provedenými listinami žalobce uvedl, že se jednalo o jeho subjektivní pohled, to však z příspěvku neplyne. Žalobce spekuloval o tom, že peníze na zbraně nebo humanitární věci se k Ukrajincům reálně nedostaly. Že on mluvil s lidmi, které nikam nepřesídlili. Sám však připustil, že se jednalo o jednotky lidí, na dvou místech na Ukrajině, se kterými hovořil v záchytných táborech. Tato samotná skutečnost je pak v rozporu s tvrzením žalobce, že Ukrajina nezřídila žádné uprchlické tábory na svém území. Jelikož předmětem řízení nebyl útok na žalobce kvůli tvrzením o neexistenci západních zbraní, soud se tímto nezabýval. Nutno však vzít v potaz, že žalobce v předmětném videu opětovně uváděl tvrzení, která ostatní bojovníci z fronty zpochybnili, a to ačkoliv žalobce sám na bojové

frontě nebyl. Je tak zjevné, že pokud se žalovaný rozhodl na příspěvek žalobce, obsahující nepravdivá skutková tvrzení reagovat a tyto tvrzení žalobci i jeho čtenářům prostřednictvím relevantních zdrojů vyvrátit, jednalo se o přípustnou, přiměřenou a pravdivou kritiku.

72. Pokud jde o užití slova „lež“ jedná se o hodnotící soud, který reflektuje rozbor, který žalovaný vůči příspěvku žalobce učinil. Pokud žalovaný vyvrací nepravdivá tvrzení žalobce o tom, že je na Ukrajině bezpečno, a že Ukrajina nezajišťuje vnitřní vysídlení svých obyvatel, jedná se o nepravdu. Synonymem nepravdy je pak lež, byť se jedná o expresivnější výraz. Jeho užití však koresponduje se závěry, že článek žalovaného neobsahuje žádné nepravdivé skutkové tvrzení ani nepřiměřený hodnotící soud.
73. Dále se soud vyjadřuje k tvrzené újmě žalobce a uvádí, že neshledal příčinnou souvislosti mezi napadením žalobce na Ukrajině a článkem žalovaného. Sám žalobce, i jeho právní zástupce, tento incident připsali poslanci Zdechovskému, na kterého žalobce podal i trestní oznámení. Tomuto napovídá i blízká časová souvislost příspěvku a napadení žalobce, kdy naopak od článku žalovaného uplynula již delší doba a žalovaný v článku nikde neuvádí, že by byl žalobce nacista či proruský dezinformátor, ani nijak nevyzval, aby byl žalobce na Ukrajině konfrontován.
74. Pokud pak jde o stažení článku z portálu iDNES, jednalo se o exekutivní rozhodnutí redakce iDNES, sám žalobce uvedl, že důvodů bylo více. Z reakce redaktora plyne, že obdrželi zejména email od dalšího muže, který na Ukrajině bojuje a rozporoval některé pasáže žalobcova příběhu.
- Byť připustil, že ke stažení článku došlo i kvůli čtenáři, kteří upozornil na článek žalovaného (byť bez bližší specifikace konkrétního článku), nelze jednání žalovaného označit za jedinou či markantní příčinu. Je jasné, že pokud má být zveřejněn článek přinášející osobní svědectví z konkrétního místa a objeví se jiné svědectví, které toto rozporuje, je na seriózním médiu, aby se záležitostí zabývalo a zvážilo, kde je pravda, a zda takový sporný článek zveřejnit. Žádné spojitost mezi žalovaným a redakcí iDNES.cz pak nebyl prokázána.
75. Pokud pak jde o výhrůžky na sociálních sítích, tak ty zůstaly pouze v rovině tvrzení. Žalobce uvedl, že se setkává na svém facebookovém profilu s negativními komentáři. Žalobce má milionové dosahy a buď to s ním lidé souhlasí nebo třeba napíší tomu nevěřte a dají tam odkaz na manipulátory. Tímto žalobci však žádná újma reálně nevzniká. Konfrontace rozdílných názorů, podložených relevantními důkazy je, a zůstává, základním kamenem svobodné demokratické společnosti. Pokud zveřejním názor, musím být připraven na skutečnost, že někdo bude mít názor jiný. Pokud zveřejním fakta, musím být připraven je věrohodně doložit, či se smířit s oprávněnou kritikou.
76. Pokud jde o zásah do osobního a pracovního života žalobce, ten rovněž nebyl prokázán. To, že by prodej zboží v sekci speciálních potravin, byť na malém městě, byl závislý na textech žalovaného se nejeví jako pravděpodobné. Sám žalobce uvedl asi dva případy, které měl navíc zprostředkovaně od svých zaměstnanců. Obzvláště s přihlédnutím k reputaci žalobce ovlivněného jeho trestním řízením i politickou kariérou není možné případný úbytek zákazníků přisuzovat výlučně žalovanému. Naopak žalobce disponuje v důsledku této kauzy řadou příznivců, podporou na sociálních médiích a v rámci Projektu 40 si sám zjednává nápravu. Sám žalobce uvedl, že poslední kapkou bylo stažení článku z iDNES.cz nikoliv veškeré předešlé dění. Žaloba byla podána rok po zveřejnění posledního článku, a dokonce tři roky od článku prvního, motivace žalobce k podání žaloby se tak jeví spíše jako osobní boj s portálem Manipulátoři v rámci zmíněného projektu, respektive s osobou Jana Cempera, nikoliv jako reálná snaha odčinit tvrzený zásah do osobnostních práv žalobce.
77. S ohledem na vše shora uvedené soud žalobu v celém rozsahu zamítnul.
78. Současně bylo třeba rozhodnout o nákladech řízení, a to podle zásady procesního (ne)úspěchu (ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.). Žalovaný byl oproti žalobci plně procesně úspěšný,

žalobce byl proto zavázán nahradit mu náklady tohoto řízení v plném účelně vynaloženém rozsahu. Žalovanému náleží náhrada odměny zástupce žalovaného dle § 6 odst. 1, 7 odst. 6 a § 9a odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 500 000 Kč za úkony od 1. 1. 2025, tj. ve výši 10 300 Kč za každý z 6 uvedených v § 11 odst. 1 a. t. dle § 6 odst. 1, 7 odst. 5 a 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2024 z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, tj. ve výši 3 100 Kč za každý ze tří uvedených v § 11 odst. 1 a. t., tj. celkem 61 800 Kč + 9 300 Kč. Úkony právní pomoci jsou: převzetí a příprava zastoupení dne 9. 11. 2023; vyjádření k žalobě ze dne 21. 11. 2023, vyjádření k odvolání ze dne 27. 6. 2024; replika ze dne 1. 7. 2025; vyjádření ze dne 9. 12. 2025; účast na jednání soudu dne 28. 4. 2025, 28. 7. 2025, 29. 10. 2025 a 10. 12. 2025. Žalovanému dále náleží náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč k třem účelně provedeným úkonům právní služby dle § 13 odst. 4 a. t. (ve znění do 31. 12. 2024) a ve výši 450 Kč k 6 účelně provedeným úkonům právní služby dle § 13 odst. 4 a. t. (ve znění od 1. 1. 2025), tj. celkem 3 600 Kč. Odměna právního zástupce je pak navýšena o zákonnou sazbu DPH (21 %) z částky 74 700 Kč, tj. ve výši 15 687 Kč. Náhrada nákladů řízení činí po součtu jednotlivých jejích položek celkem 90 387 Kč.

79. Uloženou povinnost je žalobce povinen splnit ve lhůtě určené podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř., přičemž plnění k rukám právního zástupce žalovaného bylo stanoveno v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání. Odvolání se podává ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání se podává k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 10. prosince 2025

Mgr. Barbora Šumová, v.r.

Soudkyně